

ஸ்ரீ அகாஸ்தியர் உலகமே!
ஹரிச்சந்திரர் உலகமே!!
இதழ் 5

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

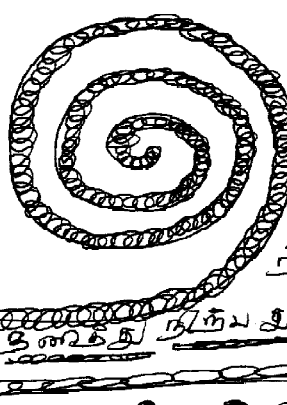

ஸ்ரீ அகஸ்தியர் உறையாடலும்!
ஹரிசீதாபாரா ஸத் நங்குகளும்!!
இதழ் 5

பொருளடக்கம்

1. உண்மையின் உணர்வு-----209
2. மனதின் தெளிவும் அதனால் அறிவின் பிரகாசமும்-----222
3. உணர்வு-----226
4. இன்பம் & துன்பம்-----228
5. நம்பிக்கை-----245
6. பொறுமை-----247
7. கடமையும் நடிப்பும்-----248
8. பணிவு & கனிவு-----249
9. எல்லோரும் நல்லவரே நம்மவரே-----250
10. முடிவுரை-----251
11. யூபாதநமஸ்காரம்-----275

எல்லாம் நீ!

தூர்நிலை (208)

நிலைத்து நிலை

முடியாகது **மனம்**

தூர்நிலைதான்

நிலைத்து காண் காணய்

தூர்நிலை

அறிவு அறும்

தூர் முக்கியம்

மரபகவாறுக்கு **மனம்** அடி கற்பனையிலீ

நாமரூபம் கொடுக்கால், அது நிலையமுது

என்றுமீ; **அறிவின்** திட கற்பனையின்

நாமரூபம் கொடுக்கால் நிலையமும் என்று

சொல்லும் காரணமாகது : **மனம்** என்ருவீ

அசையும்கண்மை! அசைக்குமீ உன்மை/புகழ்

கற்பிக்கல்! விருப்பம் வெறுப்பும் கொள்ளல்! குற்றம்

குறை காண்டல்! சுவமம் சுவனம், சந்தேகத்தோடு

சஞ்சயம் உணர்வுகளி னுய்கா குமும்

அறிவு என்ருவீ? நீகிறீ கீகண்மை! அபுகழ்!

திட உயர்வு யில் நயமாகியும்! இன்னு என்னிலை

மாருது, மறுக்காது, மாற்றாது, மறக்காது! மாசுமறு

காணுது/ தமக்கிடயாவின முத்துயி மெருமல் ஓயாது!

உறுதி நிச்சயத்திலீ நிலைத்து நம்பகாவி அறிவருவீ

நியதயாவி காணவாய். மனமைய கற்பனையாவி

நியதயாவி காண முடியாது. எனநீர்மனமணி களி சொல்லிவக்

செய்வதில் காண முடியாது. எனநீர்மனமணி களி சொல்லிவக்

வெளக்கீகம் எண்ணம்,
 தெய்வீகம் எண்ணம்,
 மரமார்க்கீகம் எண்ணம்,
 சூன்று குடுகரி வரிசை
 திரமமாந, சட்டித் தாட்டி,
 அம்சூன்று மடிநரியும்,
 சூறுயாத தூண்டிமலிடுரை
 அறுயாநிலி மடகுடியும் என்மலு
 சூயன் சூத்தாரி, சூயன்களின் கருத்தாகும்.

உண்மையின் உணர்வு

ஓர் உண்மையை உணரவும் :- இய்யூயில்,
வெளக்கீகம் எண்ணம், தெய்வீகம் எண்ணம், கிரு
நிலிகளில், நீ நடந்து செல்ல வேண்டும்.
நடந்தே சந்தேஷம் அது உன் வினை விசுவின்
மடி அமையும். அங்கு உன் மனமே (எண்ணம்)
நீ நடந்து செல்லும் நிலையாகும். இந்தநிலையில்
உன் நம்பிக்கைகளுக்கும் பாத்திரமான, உன்
குருதேவரி! அயல்யம் உருவார். அகாஷது,
அவரது ஸ்தூதிய வாக்கு உன்னை உகிருடத்துவீ.
இதை உதாரணத்துடன், சொல்வது எண்ணுவீ?
உன் ஸ்தூதேவரி! ஓர் டார்தீ விளக்க
தொளியாகும். அவ்விரகாசம், உனக்கு எடுத்த
வாழ்வுக்கும் பயன் படும். அவர் உன்னை விட்டு
அகலார். அதாவது, அவரது ஸ்தூதிய வாக்கு,

லொள்கீகீகிலீ கிருநீது
 தொண்டே நெய்லீக **210**
 தீதை உறையால்,
 அகரவது, நெய் வது
 மயமால், எந்த சூடுக ஆ
 பறமாநீதீகீதை,
 அடைய முடியாது னெய்மீ,
 தீவளி சூகீதி மெய் முடியாது,
 னெய்மீ; ஆலிநீ யதுகீகாரி
 அனுபவ வாகீகாரமீ. இவ்வேத் சாஸீகிர
 பரவீகீதே, அமீயால் யிடடதொரு;

உணீன தொடரீ நீ தேவருமீ. அகரீகாடீமீ,
 விளகீகு பூளியிலீ, நீ செலீ ஜயீ யாதையிலீ.

A ஆரீ தயிநே சரீயீயமாக தெனீயடுகிற தெனீறு
வைகீதுகீ தொரீ னவாமீ.

B அலீவது உணீயையிலீ, ஓரீ சரீயீயமீ/அவ்வாறு
தயிமுக தெனீயடுகிற தெனீறுமீ வைகீதுகீ தொரீ னவாமீ.

C இகீடு உணீ குடுதேவரோ! அனைத தயிறு தரணீ
எனீறே, சரீயீயமீ காணீ எனீறே, சொலீயமாடீ
ஆலீயெனீசீசுதீதைகாடீயாரீ.

D இந்த நிகழ்ச்சியை, சொலீயது எனீ மூலீ?
உணீன லொள்கீகீகிலீகிருநீது, தெயீலீ தீகீ
கிந்த, மறநீறுமீ மணியிலீ னெய்மீயடுகீகிறீ,
என வைகீதுகீ தொரீ னவாமீ.

ஸ்வய அனுபவ நினைவு.

ஆறவ் ஆண்டுகள் கல்வி

யுகநினைவில், வேத

வேதாந்த நாட்கள்

பாடல், பயிற்சியும்,

தான், பயின்ற நாட்கள்.

மேலும், அறிவுக்கும், வாய்

நாளைக்காக வேரடிப்பதுவும், ஆறாம் ஆண்டுகள்,

ஆதிவிடையும்

⑤ சொந்த, பந்த, பாசம் பற்றின, வினையில் சிக்கி,
உரிமை, உடைமையில் சிக்கி, தடுமாறும் நிலை,
ஒரீகயிற்றை, சர்வீயமாக காணும் நிலையாகும்.

⑥ தாம & காஞ்சனி கிளைகளில் சிக்கி, தடுமாறும்,
வாண் & பணம்
நினைவுகளை, கயிற்சியை பாவி செய்து, மன, குறை,
விஷக்கால், தாக்கீயம் படுவதாகும்.

கிணிகிளைகளின் விளக்கம்.

⑦ ஒரீகயிற்றை சர்வீயமாக தெரியும் கிறகு.
கருத்து :- உயோக மற்ற ஒன்று, நாடக சூழ்நிலை
நாடக, உண்மையாகக் குகிறது. கிதுயந்திக & வந்திக
வேசுக & சேய்கை தொழுகை, விளையதாகும்.

இதை ஸ்ரீமஹானந்தர்!
 என்னொழுகுநீ? (212)
 கண்ணடிக் கவீலே,
 வைரகீதவீரீ போலீ,
 ஜெனாபிக் கஶ் என்னுயீ,
 ஜெனாபிக் கவுணை என்னுயீ,
 இதுவே கலியு விசயுயீ
 அயத்யுயு ஆதலிடயுயு ஸ்ரீமஹானந்தர் சடயுயீ.

(B) ஓர் சரீயமே கயிருக தென்கடுறது.
 கருத்து:- இதுவும் ஓர் ஜடசொடையாக இருந்தாலும்
காலகர்த்தவீ
தலி கோஷ, கோர விக்கினீ, வினையாகும்.
இவ்விரணீயீ, தொடுமீ முனீ, மேறல யொஹுக்கை
காடடி டயக்கீமீ, தொட்டயினீ, அயரீயு, சோரீயு
தவக்கீகை, உணீயுயணீயினீ, வினையிலீ வினீகீதலினீ

(C) இவ்விரணீ டயுயு, யினீ உரீயா (E) (F)
 கருத்தை, உணர்ந்தயினீயினீயினீ உணரலமீ.

(E) சொந்த, யந்த, யாசு, யநீயினீ, யினீயினீயிலீ சிகீக்கீ,
 உடமை, உரீயயாரீ, சிகீகூணீ, தயமாறுயு,
 ஓர் கயினீயு, சரீயயமாக காணுமீ தலீயாகும்.
 இதை கருது கவனமாக உணரவும்.

ஸ்த்ருகுருவார் 213

வெளிச்சுத்தை

மடமடம்! குடகுடவார்
என்றும் உண்மை!

இன்மையை! குண்டு

உணர்ந்து, நினைதும்!

தனி நூல்தும்! உன் அறிவின், செயல்வலியை
உணர்வுகளை உணர்.

கருத்து:

மனமே எண்ணம்! எண்ணமே மனம்! சூற்றகீ
கற்பனை யே மனம்! மனமே அக்சூற்றகீ கற்பனையின்
நயமே
தோற்றம் ஆகும். இதமனதின் அரிய பெரிய
விளையாட்டாகும். அதாவது, நாம ரூப, தோற்றத்தை
நாமே கற்பனை மண்ணி, வைத்துக் கொண்டுமின், அ
அதனைத் து, உடைமையும்! உரிமையும! கொண்டு,
அதை நாமமல்லவிலும் சூற்றகீ நினைவின், சொந்தம்
கொண்டாடி; அதனில் பந்தமும் (நல்லாட்சி உடைய) உண்டாகி
கித் கொண்டுமின், அப்பந்த நினைக்கக்
காத, சாதனை செய்யும், நிர்வந்தம்! உயர்வு உயிருக்கு
இதுவே சூர் தயிருறை, சரீரமமாக நாமம் நினையாகும்.
நாமம் நாமரூப, மனைபாண்டங்களாக காணும், எவ்வளவு
சூர் குயவன் (நிச்சி) செய்த, மனை பாண்டங்கள் எதை உணர்ந்து,
நாமரூபங்கள், கருத்து அதுகூறும் நினையாகும். யின் அவை
கிள், மனைகடையே உணர்ந்து அதனைக் குறவை ஆகும்.

இங்கு உணர்வுக்கு (214)
 அருமை நாண
 யாடல், அனுபவ ஆர்வ
 மாக, திருப்புகளில்,
 அதை சிறந்தையாடல்!
 உந்தும் மாணவர்களுக்கு
 மட்டுமே சந்தேக கவகீத பயம் குறந்தே.

(F) காம காஞ்சன! ஆமைகளால், சிக் குண்டு,
 குருமாறு வது, நிறுசாய் புகீதை கயிருக பாவனை
 செய்து, மன குண விஷத்தால் தூக்கியருவகளை
கருத்து :- கிணையுமீ மண்பாண்டமும் மண்பும்
 ஆனநிலையே கிணை குரணும்,
 அழகால் மயக்குவதும் மயவி குவதும் காமம் வண்பன்ற
பண்புரை அக்குறைவை அதும்
குறைவை உண்டு பண்ணி அதை நிறைக்கும்
பேராசையை யும் உண்டு பண்ணி குறைவை
நிறைக்க மடியாமலி தடுமாற
உண்டுபட்டபடி பணம் காசெல்லும் உருவமான வாடுறே
 என்னும்; சைகீடு சைகு மாறும் பணமே உள்ளி
சைகீடு நிறைக்கு மனமே என்ற நிலையில்,
புடவைக்கு அவகீகமிக்கு அடியவைப்பது பணம் சும்.

சுயலம்! சலனம்! சந்தேகம்!

தெண்டமாணவனுக்கு,
சந்தேக தவக்கையம்

நீக்காது. 215

நினைப்புக்கும், படிப்பதும்

சுயதவனம் உது, ஆதன நன் பிக்கை இவ்வாறவதுக்கு

கிங்க உன் ஸ்திரோதேவர்! நீ காண்பது
தயிலுதான் என்தே ^{அல்பது} சரீயம் தான் என்தே
சொல்லமாட்டார். அதனிகாநணம்?

கிங்க நிகழ்ச்சியானது உன்னை வெளக்கிக்
துலிருந்து, தெய் லீகதீகிநீ 6 உருநுன்
பணியில்! அவர் ந. செய்கிறார். என தெராத.

கருத்து:- பிரம்மம் ஸதீ தியம்!

இதன் விளைவு! என்பது தேகாநீத ரகஸ்யமாநம்.
இதன் பொருள்:- இருப்பது ஒன்றே!

அறல் நீ காண்பதுவும்! நீகேட்பதுவும்!

அனைத்து நாம ரூப கோற்றமும்! அதன் ^{ஆவியின்} விதார

விவகாரம். (பிரச்சனைகள்) அனைத்துமீ, உன்
மகே மய பிராந்தியின் மயக்கமே. அறல்
உண்மையல்ல.

ஸ்ரீஸ்தீ குருவீ, (217)
 வாங்கியதில்,

உறுதியாக யநீறும்
 நம்பிக் கையிலீ. உன்

முநீகேக கவக்கயயமநீற
 வைராக்கியம் வேணீகும்.

இத்த நம்பிக் கையிலீ | வைராக்கியம் | ஸீய அயயயய
 கொடுக்கீ.

அது வரை கூறியது அநீவைத கருகீதாக்கும்.
 துறையதநீயில்,

இங்கு ஸீ குரு தேவரீ! வெளிச்சகீதைமடகும்

காட்டுவாரீ! எனீறும், இருகீகும் உண்மை

இண்மையை! சொல்ல மாட்டாரீ எனீறும்,

யொருளீ கொள்ள வேணீகும்.

இங்கு ஓர் பவய பரிசைடி! நடைபயறுகிறது.
 உனக்கு வெளக்கீகம் வேணீகமா? தெயீலீகம்

வேணீகமா? என மனதிரீகு, பரிசைடி

நடைபயறுகிறது. இங்கு இறைடி குரு!

அத்ய கிரண்மும், ஓனீருக இணைந்து,

நாம ரூப, ஐக ஜீவ உலக விளையாட்டு வேணீகமா

தெயீலீக அமைதியின், ஆணந்த இருப்ப வேணீகமா

எனீயதை, உணர்ந்தீதும் நினைக்க மாடுகடிய,
 உன் ஸீ குரு தேவரீ!

நாம ரூப, ஐக ஜீவ
 கோந்தம் மயக்கம்
ஒடிய! 218
 சர்வார்விய னைம சூனீதறு!
 பேரதம். தாம கார்த்தின
 விஷய சூனீய சூனீய
 ஸ்ரீ ஸத்தூரு திருமயபர்
 பிரதம் மாரவிய னைம கார்த்தின சூனீயம்.

பார்வ ரவளிசீ சூதீதையமடம் காலத்திரார்.
 இந்த மவய்யாரினை! எம்மடி என்ருல்?

உன்னிடமே மயக்கமனமுல் இருக்கிறதா
 ” உறுதியின் அறிவும ”

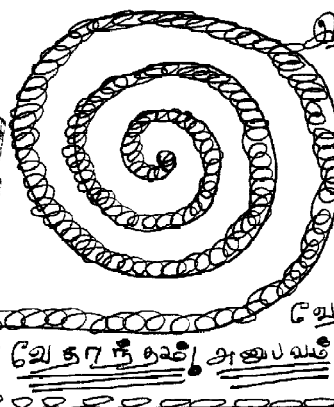
மனம் எழுச்சியானால், அறிவு மறைந்து கொள்ளும்.
 அறிவு பிரகாசித்தால், மனம் அறிந்துவிடும்.

(A) கயிருகவே கோந்தினால், அதை காவால் அகற்றி
 மடம், உன் வசதியகை கோக்கிச் செல்.

(B) சர்வம் கோந்தினால், அருகில் எதிர்பாரம்,
 சூதங்கிச் சென்று உன் வசதியகை அடைவாயாக
 இதன் உண்மை!

(A) உன் சர்வார்விய னைம கார்த்தின, அனைத்து நாம
 ரூபங்களும், இருமில் பவம் அன்றுமீ போகும்
 இயக்கத்தில் பயன் அன்றுமீ போகும். அங்கு
 நாமரூப, இருமியும், இயக்கத்தில் குணமும்.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வருவது தவறுதலாக இருக்கிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்

219

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், அது
 உறுதிப்படுத்தும் ஆணை.
 உறுதிப்படுத்தும் ஆணை. இது
 உறுதிப்படுத்தும் ஆணை. இது
 உறுதிப்படுத்தும் ஆணை. இது

நாசமான நிலையில், அது வெறும் இடமே!

அவருடைய! அது அறிவுநீர்தே! சிறகே, அந்த

இல்லையெனக் களி னி விடலாம்.
 விஷயம் கருவிக் கேட்கும்போது:

B இது கவி யகத்திற்கே, உரிய கோவமாக
 இருப்பதால், பணமும் & மண்ணும்!
 (மான் வாருள்)

அறவு, சூழ்நிலை மறுகூண்டு, அறிமை பே

மயக்கம் சக்தி வாய்ந்தது! காங்காட்சினம்!

சிறகே, அவ்வமணி உள், நான் குன்றுள் செய்த
 விடாமட்டென். என செய்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கை

கொண்டு, குயில்கு கேட்கும்போது கெண்டி
 விவகாரக செய்கிறீர்வாருள்! என சூதே பூர்வமாக
 தனி மரபிவாக அறிவிக்கவே

சிறகே காங்காட்சினத்தில், சீர்திருத்தத்திற்காக இருக்க
 வேண்டும்.

மாறுபடுதல்!

220

வேறுபடுதல்!

ஆவிரண்பன் விளக்கல்:-

ஒருவனை மாடு போல்
யோகிமுன் என்பதும்;
ஒருவனை பசுவி போல்
யோகிமுன் என்பதும்;
யார்தீண்டாது வேறுபட்ட கருத்தாகும்.

ஆனால், அவிரண்ப னடயும், ஒன்றுபடுதல் விடவநம்
மாறுபட்டால் ஒன்றுபடுதல் கயவநது.

ஒளி முக்கிய குறியீடு:- முன்பு ஒளி கருகு முடிக்கில்

ஒளி சிறுவனை, அவன் தந்தை, அண்டத்துச் செல்லும்
நிதியும், அவனுடைய ஆசிரியர், அண்டத்துச்
செல்லும் நிதியையும், உணர்ச்சி கருதையாகிய
நியமகவாண்மை சிருஷ்டியை, மொழி யெனச் சொல்லி
மாட்டான் என்கும். ஆனால் குருகு வகுவு, நியமகவாண்மை
இருஷ்டியை, மொழி யெனச் சொல்லி, சூட்டிக்

காட்டியும்! குருகு உணர்ச்சியும்! நினைக்கிறார்,

என்பது, யாவரும் அறிந்த கரு

ஆனால், இப்போது, கருத்து சற்று வேறுபடுகிறது

என்கேட்கக் கொண்பாம்

வேறுபட்டால் சற்று ஒன்றுக் கொள்ளாமை! ஆனால்

மாறுபட்டால், அதை ஒன்றாக முடியாது காணும்!

அதன் விளக்கத்தை கீழ்க் காண்க.

ஒருவரை எருமை போல்
 திருக்கிறான் என்பதும்
 ஒருவனை பசுவீ போல் **221**
 திருக்கிறான் என்பதும்,
 திவ்விரண்டில் யாபர்த்து
 திவ்விரண்டில் மாடுகளை
 மாடு என்ற, குன்றையிலி,
 ஒன்றுபட்டிருக்காது.
 இவ்வென்று யாபர்த்து, அரண்மை
 மாறுபட்டது. ஒன்று படுத்த முடியாது. இவ்வென்று
 வேறுபட்டால் ஒன்றுபடுத்தவாம். மாறுபட்டால் ஒன்று
 படுத்த முடியாது. முடியாது.

A அச்சிறு உணர்வை கதை - பிரம்மம் நீக்கியது
ஐதக் கிதை! என்ற, அதேவை கருத்தை மட்டுமே
 வரியு நீக்கி, கூறக் கூடியதாகும்.

B இதில் கூறும் கருத்து - விஷிஸ்டாந் நவத
 நிஸியல், சரிசாரிப் பணைக்கிறார்! நாமமே
பேசும்! விருப்பம் வெறுப்பம்! குற்றம் குறைபாடு!
 நிசாரணம் சூழும் நிஸியல், கூறியபடி கருக்கிறது
 என, உணர்ந்தால் போதும்.
 முடிவால்?

A நாமமே ஆக ஜீவகுருந்ரம் அனைத்துமே கோற்றம்
அருமம் மட்டுமே கொண்டு அயக்கம் குணம் அறிவாமல்
ஜடமொடுபம் அக்கியம் மே.

B யின் உணர்வைய அனுபவத்தினால், கொடுக்கும், அருமம்
கொடுக்கும் வாக்கினி நிஸியல் கட்டும், அது அருக்கிறது என்ற
மணி மய புறமாக! அது உண்டு என்று குறைந்த நிசாரணம் கவனம்
கூ பயா.

மனதின் தொழில்களால்
 உயர்வாகும் மனதின் தவற்துறவு
 மனதின் தவற்துறவு மனதின் தவற்துறவு

சந்தேகக்காலம் **உலர்**
 தளங்கம்
 தளங்கத்தால்
 தவக்கம்
 தவக்கக்காலம்
 பயதுக்கம்
வினை செயற்கும்
 உண்டாகும்

மனதின்! உறியும்! அதால்;
அறிவின்! பிரகாசமும்.

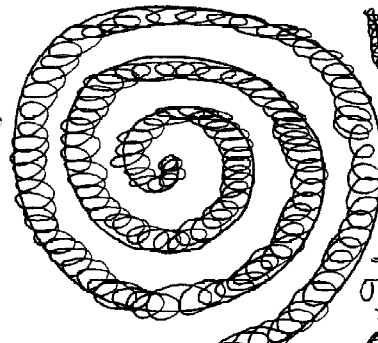
நானக்குநீநகதளே! உங்கள் வினையசக்தி
 உங்கள் விடயலோ! உறியிலோ! ஓர்

நான்! சமீபமும் உறியின்! களவு! விடயம்!
 உறியின்
 வாக்கு உறியின்! கரும் சுவசவய்யு

நடந்து முடிந்தவுடன், உங்கள் **மனம்!**

பஞ்சவர்ண சாலை விழுந்தால் அங்கு உங்கள்
 மனமய கரியின்! மீயடி கிருக்கும் என்ருவீ?
மீயடி செய்துவிட்டானே? மீயடி செய்துவிட்டானே?
 மீயடி நடந்துவிட்டே? நடக்கக் கூடாதது
 நடந்து விட்டே? உறியின் மீயடி செய்துவிட்டே?

மனதின் தெளிவும் அதனால் அறிவின் பிரகாசமும்

பயந்த

மனதை/ 223

உறதி பய முறுத்தும்

உறதி சூர்யபதிக்கும்

ராசி வாய் நவமொள

மனதை/ விலியும்

பணந்து உந்தும்

உறதியும் தொடர்பு

அடங்கி விடும்.

சாஸ்திரம்

தெய்வத்துக்கு/ கண்ணும் இலி/ கருணையும் இலி

உண்ணி டாக வரித நீ/ நமகீ குறகுற செய்து
 றிடடாரீகரீ

என இன்னமும் பவவிருமாது
 பவமீய விட/ நாம் **கவனமாக!**

இருந்திருந்தால், கதை தடுக்கிறீர்களா?

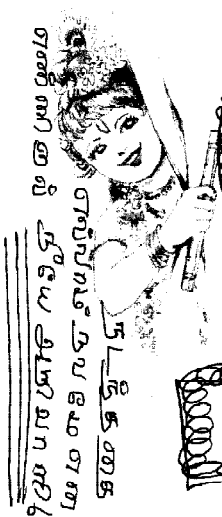
அந்த நேரம் நம் **புத்தி** கெட்டுப் போச்சே!

என வருந்தி வருந்தி! அழுது அழுது! பவமீய
 பவமீய! தவமீய தவமீய என்மையன்?????

அந்த துரிசமீயவகீ திலிருந்து மனமய நிலைக்கு

கொண்டு வருமுடியுமா? அல்லது மறந்தி அமைக்க
 முடியுமா? இடந்ததை மற முடியுமா? திடமய

வாதத்தை திருமீய மறமுடியுமா? முடிந்தது
 முடிந்ததுகரணை?? இதுமே மன எண்ணக்காரண?

செய்கை = கர்மா 226

செய்கையின் குணம்

கர்மாவின் இயக்கம்

செய்கையின் பயன்!

கர்மாவின் பயன்!

ஆகியும் சீனி நை யும்
இந்த மணி உயல்க்கு, சீயகவாள் கொடுக்க
கியதை யே! அந்நைள் தாரியகை விரி
செய்கிறேன்

உணர்வு! வினா! விடை!

கண்ணிவ் எண்ணிவை, உளற்றி விசுவியுடன்
கருந்தாலும் - அதாவது சூசுகவனகீதுடன்
கருந்தாலும் - அதாவது வெகு வெகு தூக்கினைதயாக
கருந்தாலும்

வினா விடை

இவ்வகைச் சான்றுவிரும் - இங்கு உன் அமைக்கார

மனதை மயக்க ஆநாயிறடி!

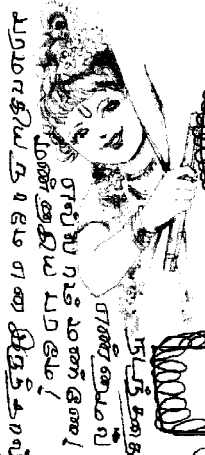
போதும் - இவ்வெழுயவ்வ! கிறிஷ்டமவ்வ

இதைத்தான், கிரியின் உயிரே உதி செய்வும்.

என்பார்கள் சீனி சூர், கதைக்கான் சூர் மாலிர்

நாலும் நடந்து முடிந்த விசிய சூர்

நவீனத்து எதிர்ப்பு எது??

மனமாதிரியாக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துக. உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துக. உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துக.

ஆறாவது கட்டம் 227
 மனம் படைத்த

மனங்களின் மனம்

மனம்
மனம்

என அகில உலகமும்,
 தரலும் உலகிய உருவிக்
 தெரிந்து அகிய உருவிக். இவர்க்கு ஸ்ரீமகவர
 ஸ்ரீமகவரின் மனம் பொறுப்பில். மனமும் பொறுப்பில்

என தெரிய முடியும். இதை உணரீக.

மனம் :- திட்பமிட காரியம்.

மனம் :- அக்காரியத்தின் கியக்கம்.

மனம் :- செயல்படுத்தும் காரண பொருளும்.

இவ் இன்றுக்குள்! எவரும் பொறுப்பில்.

இயற்கை | என்ற ஸ்ரீமகவரின் பொறுப்பில்.

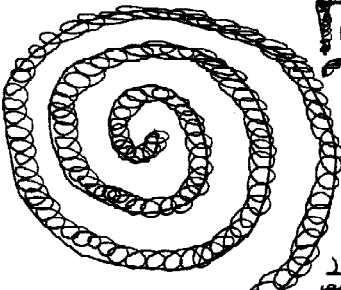
விளைய அறிந்து மனம் செயல்படும்.

மன எண்ணத்தின் நிலையிவ்வுகி செயல்படும்.

மனம் | சார்யாப்யாணம் | ஒன்றும்

மனம் | உடல் பாரத்தை குறைக்கும் - மனம் |

சிறந்த கையால் குறைக்கும்.
மனம் | என்ற ஸ்ரீமகவரின் மனம் - தன்
 மனம் குறைக்கும். இதற்கு உணர்வு.

நாமரூப துவியல்: 228

சொந்த பந்த
பாச-பந்தின் துவியல்
உறவு கொண்டாடும்
பந்த இவதகவுல்!

அண்ணா என்னும் பெண்
என்னும், குடும்பிஎன்ற மல்வாரிஎன்னும்
நியதவரின், மகக்கு அன்னியதக, அவரின்

இன்பம் & துன்பம்.

வலிதா :- ஹே அன்பான மாயா! ஓர் சிறிய
கேள்வி? இன்ப துன்பம் என்பது மனதின்
ஆதாரான எண்ணம் தானே?

சைக்கியம் :- ஆமாம் கொஞ்சநீடுகு! அவ்விரண்டும்
முன எண்ணமே.

வலிதா :- அறவ கிரண்டும், சரீரத் தைத காத்த
பதாத உணர் கிடுமே • அம்மடியானால், **வயிர்!**
என்றால், முன்னிய மாயம் என்னும், அவ்விரண்டும்,
மொகிந்ததே, சரீரம் என ஆகும் போது, அச்சரீரத்
கிரீதும், பங்கு உண்டு அவ்வவர?

சைக்கியம் :- அறவியம், சரீரத் திரீதும்
பங்கு உண்டு குறும் • ஆதல் தண்ணீர் கரணும்,

உன் சரீரம், **ஜடம்** தானே? அச்சரீர
மயக்கம், மன திடம் கிரீயகரல் **மனமே!**
மொழியாரும் • அச்சரீரத்தை, உன் மனமாரணு,
என்தாது! மாயை மண்ணுயதரல்,

ஓர் கரீகா! 229

என்றும்
இப்படி **வேறு
ஸூக!**

தூண்டியும்! யேசு
யதும்! உணர்வதும்!

புறநிலில், புண்ணையாமல்
என்ற இன்ப துன்பமாக
உணர்வது;

துன்பம்! மனமாணா! இன்ப துன்பம்! சரிமல் இலவாக,
வெளிமீயாடாகிறது.

லலிதா :- அப்படியானால், சரிம இன்ப துன்பதால்
பாதிமீயதையாமல், கிருமீயது எப்படி மாமா?

மைத்தியம் :- அச்சரிமத்தை, என்னு என்ற

பாவினையை, சூசுமையாக கொடுக்க; இச்சரிமல்

சூசுமையானதை **புதுமையே!** என்று, அந்த

சொந்தம் கொண்டறடிய, மாணகரவேயே ^{எனாதது}

விடற விடறல், இன்ப துன்ப துதர்ச்சியிலிருந்து

வருமடலாகக் கொடுக்கவே.

லலிதா :- இப்பாவனை எய்தாக, சித்தியாக

மாடீடேனி என்கிற வே மாமா?

மைத்தியம் :- உன்கை சூசுமையே கெட கிருமீயம்

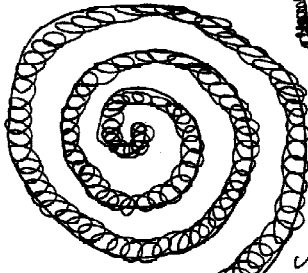
துங்கும் போது, உன் சரிம இன்ப துன்பம்

கேற்ற விவீயே, அதன் காரணம் என்ன?

லலிதா :- யாம் உறங்குமகால் கேற்ற விவீயே

மைத்தியம் :- அப்பறக்கீதை, எப்படி?

ரகதல்? அறுவதிக்கிரம?

கவிதா 230

குண வாகுதீதியா குடும்
 இசை மனம் விருத்தியாகும்
 கணனுவ கரணம்
 எவ்வாறும் செயல்களையும்
 சீராகவரன் வாகுநாக
 வாய் செய்வாகவுயர்
 அயனன்றி அனுவம் அசையறு எவ்வாறியுயர்

பவிகா :- உறவினருக்குகரணி தெரி கிறது.
 அய்வுறக்கம், எய்யடி வந்தது? யாருக்கு
 வந்தது? எனினும், தெரிய வில்லையே?

பைத்தியம் :- அய்யடி யறநல், சுகமாக தூங்கி
 டுணம் எனினும், நினைவியாத தூங்கிடுணம்
 எனினும், ஆனந்தமாக தூங்கிடுணம் எனினும்,

சொல்லது யார்? அல்லது எது?

பவிகா :- அறநு நேரம் உன் ஆக்கத்து, இசை
 உய அகடுகநினை அண்மண யாமரைய! இக்
 கேள்விக், யதில் சொல்ல தெரிய வில்லை.
 அய்யடி சொல்லது யார்? அல்லது எது??

பைத்தியம் :- நன்றாக நவநித்து யதில் சொல்ல
 ரகாசநகரம் உன் விடை! உயக்குள்,
 அந்தர் யாவியாக இருப்பது, உன் ஆர்வம்!
 ஒன்றும் மற் றொன்று, உன் உயகியக்குகின்ற
மனம் ஆணம் மற் றொன்று, இவ்விரண்டிலும்

காண்பதும் உணர்வதும் **231**
 எப்தீதிய கர்மக் கோடு,
 கூடிய நுயியிர் மூடுகி
 நுயி மயவது நாம
 நியகவரன் என்ற **நு**
 குணத்தில் நிறைவது
மூலமாத்ரு நியமனம் இதுகூடி மறு
 சரண அமர்வது தேவை

பாறபகூ கோஷம் இவ்வாமலி நட்சிதம்

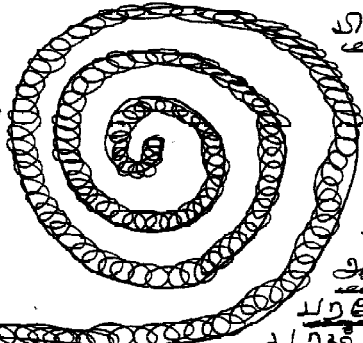
விதி என்ற தாவ தெய்வம். இம் சீனிநிலி
நு அம்வரது சொன்னது? கவனம் தேவை?

லவிகா:- **ஆதீதூ கிருகிதீகாள்** ஆன்மநு
 செய்வதே குணமும். அது அம்வரது சொல்லுவது.
 விகியோ, பாறபகூம் இவ்வாத, சாடகி கருமம்.
 அதுவும், அம்வரது சொல்லுவது. ஆறவி எம்
 மனமோ?

ஸங்கஸ்யஸ்கஸ்ய!

அதாவது, குற்றம் குறை கருமனையோடு கூடியதாகும்.
 ஆகவே, எம். அன்மான் யாமாஜி? எம் மனமோ!
 அம்வரது கூறியது என், உணர் தி குறும்.

பைத்தீயம் :- உண்மையையெய்கண்டுப் குகிதீகாய்.
 உண்மையே தான், அம்வரது கூறியது. இங்கு
 உண்மையே, அம்வரது கூறிக் காமனம் என்ன?
 சுகமாத தாங்கி நோக்கி என்மும், நுயி உகியாக தூதி
 கருமம் எனவும், ஆண்டுகளாக தூங்கி குறும் எனமும்.

யின் அனுபவ
முகிநீச்சியிவ் (232)

நாமமே, ஜகஜீவயம்
எவ்வளம் **அம்மே**

அந்த ஓன்மே மணிய
பரமே! பரமே நாம! நாம
பரம் என்ற அத்வைத அபிப்பிராய

அடைவது **பிரயோகநாதம்** ஆகும்.

சொல்லுக நீ காரணம் என்ன கேட்கிறாய்?

பவிகா :- என் அருமை எளிமை யாயவது!

இதை உன் ஆய்ந்து, விநிகித்து உரை குல்பொது,

எம் **மணம்** / எம் **ஆர்மா** / **ஆர**

சேர்ந்திருக்காத, உரை கிரேஷம் யாயவது!

வைக்கியம் :- ஸ்தூதிய லோ யுகனீருய் கெடுகீகே!

இதை கவண் :- ஆன்மர நாம மிய டெநீ மது.

ஆன்மர இயக்க டெநீ மது. ஆவீ உன் டென லேன,

நாம மியம் இவ்வே யாறு ஜயீ, அது சூட ஆய்வாத

கிரேஷமஜயீ, அக் டெனம், எண்ண வடிவம் னாது.

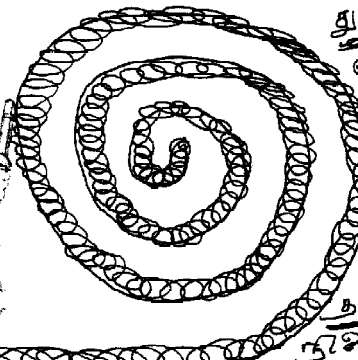
எண்ண வடிவ டென, டென டெனது, எண்ண ஆவீ.

இயக்க ஆவீ, அநீற அந்நவதிய, ஆன்மர ஆவீ

சேஷம் போது, அதுவுடீ **இயக்கம்**

அநீறு விடுகிற கென, உரை யாயவது.

பிரம்மாண்டந்தம் ஆதேவம்
 ஆதமான்ந்தம்

துறையதநிஸியளி
 வெறுவது, இன்பம் 233

துன்பம் என்ற
 புண்ணிய பரமம் ஆம்.
 சூயகவரகண ருநீ எனிற
 விழிந் டரத் தவத நு
 யிந் ரவறுவது, ஸுதீய
 தரிமம் என்ற சமரானகீத
 நுஸியாகும். அதுவே நாம
 எரிவாய் குறை! நாமே அது என்ற அத்வைத
 நுஸியளி உணர்வது பிரம்மாண்டந்தம் ஆ ஆம்

மைத்தியை :- அந்த ஆதமான்ந்தம்

நினைய, உன்துவ் செளவ அடியவதுகரன்.

ஆதவ் அகதமனம், ரக புவருண மாணு

சூயகவரனுடன், அயன் நாமா புடன்!

கவந்த விடடால் வேராணந்தம்!

கிடழலிசுமே!

முந்தையதை மனதாயும்! அறிவரயும்! செளவ

விளக்க அடியவது, என்மது ஸுதீயியலும். ஆதவ்,
 விந்தையதை, மனதால் அடியவதுகரன்.

ஆதவ், அறிவரவ் உணர்வரம். உணர்ந்தவரம்.

நீணர்ந்தால்! போலும் தெரந்தகே.

லலிதா :- ஒளம் ஐயனே! யாயா! வெகு வகு,
 ஆதந்த மாக இருக்கு. அதை கன்னமும்,

உள் ஆதந்த, விளக்குவீகள் யாரீக்கவரம்?

குணவனீ! மனேவி!

இருவரும்! 234

அரு உயர் எண்ணம்,

அரு உயர் எண்ணம்,

சுகிதிக்கும் நடுபு போல்.

ஆன்மாவும்! மனமும்!

செய்வதற்கும் செய்வதற்கும்

செய்வதற்கும் செய்வதற்கும்

அக்ஷரக்
கையாள்
கேள்வி

இன்னும் போது

செய்வதற்கும்

செய்வதற்கும்

A குண கோஷ, புண்ணிய பாயம் எனினும்,

இன்ப துன்பம்! கோணினும் விசும்;

அது அநியம் (அநிக்) விசும்;

B ஸ்ரீபகவான் நாம! உணர் விற்பி நாமம் பெயரும்

ஆணந்த நடுபு நியம்;

C உறக்கத்தில், ஆகமணந்த நடுபு பற்றியம்,

சந்த கோஷ டெகரட்டுகன் மாபா?

பைதீரியம் :- நவம் பெயரும் கெரக்டீகே!

A கேள்வி :- குண கோஷ புண்ணிய பாயம் எனினும்,

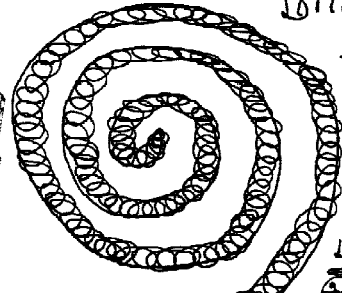
இன்ப துன்பம்! கோணினும் விசும் எனின?

அதை அநிக்) விசும் எனின?

பதில் :- அநியமணயின், அநவதுகவனக்குணவின்

மணதீர் குணமாண!

மனதகம்-மனசுநீதி கவறியது
 மனதகம்-மனசுநீதி கவறியது

மாயா மனமரணது
 பதூக்க வதூக்க 235
குண கோஷகீதால்,
புண்ணிய பாபமணீயும்
இன்ப துன்பகீதால்,
மனம் சுகவன்முகிவிட்டது
அவ்வியந்தி நிவாரணமாக
உடைய சீபகவாலு தரன்
 சூடியசு-வேறுகீத மரீக்க சூம் இலிசு.

மாயாணிய

நான் ! என்னை ! எனது ! என்ற கோஷகீதால்,
அலங்கார ! அகிரா ! ஆகீக்க ! அவிமரண !

இணக்கத்தால் ! வினைந்து,

சொந்த ! யந்த ! யாச ! உறவு ! யந்தால் !
கூடிக் குவாலி கெரட்டமடிக் கும்

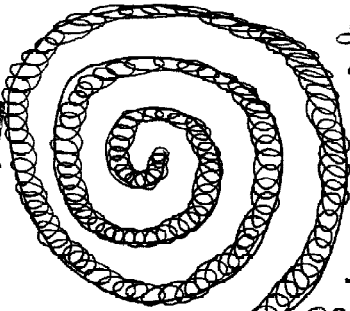
பிணக்கத்தால் ! வினைந்து,
அசைந்து

யான் ! யான் ! யான் ! யான் ! யான் ! யான் !
யான் ! யான் ! யான் ! யான் ! யான் ! யான் !

வேகத்தால் சிதறுண்டி

பேகாதி பேககூம் ! அம் பேககீதால், விருய்யு &
வெறுய்யம் ! அவ் விருய்ய வெறுய்யால், பிண்ணியினை

சூற்றங்குறையான ! சுங்கல்ய,
விகல்யகூம் !

அவ்வியாதி வந்த விதம்: 136

மாணவின் இயல்பை, நாம சூயை நகையாகக் கிடைக்க, அஜீரணம், கோளாறு ஆகும் அபிப்பிராயம் மனதில் ஏதென்றை, ஆக்க வேண்டும் அந்நிலை

இயற்கை

இணங்கி வினைவகை, உன் மனம், குணம் உடைய புண்ணிய பாய வணிகம்,

இன்பதுறியம் | கோள்வியல் விவரம்.

முன் பவமடல் களில், கடந்திய படி, அனுபவ

சர்வார்ப்பயணமே!

சர்வார்ப்பயணமே! சர்வார்ப்பயணமே! சர்வார்ப்பயணமே!

மேலே கூறிய, இவ்விய துண்புறிக் துடைத்து அழிக்கவே

ⓑ கோள்வியல்: - ஸ்ரீமதவந்தி நாம உணர்வியல் நாம வியல் துண்புறிக் துடைத்து

புதில்: - நதரகந்தே! இவ்விய சூர், சூக்கிய ரகசியம் | அடங்கி இருக்கிறது.

அவ்விய துண்புறிக் துடைத்து, மேலேயுணர்வியல் உணர்விக். கவனம் கொள்

இன்பம் & துன்பம்

நீர்வாரியணமான

ஸ்ரீமகவத்

237

சுரணகதியே!

மலை வியாதியை

தீர்க்க அடியும்
கிண்கரணமும் முள்ளி
அரிளரவி எடுப்பது போல

மந்மகவரன்! அம்மாயா! அதன்மணம்! அகிய
மும் அகியம் துணை. தகன்மண மயாறு மையே.

1) பஞ்ச சூத அகாயம்/வாயு! அக்கிணை!
இவம்! மணி சிவந்தி மாயா/உடையகரணம்.

2) அமைகிற வைத்து தேவை & அரைச!
அரைச & தேவை யை! நாமருப!
மாயாவின், மகன் மனம்/உடையகரணம்.

3) அம்மாயா வேர, ஸ்ரீமகவரனுடையகரணம்.
ஸ்ரீமகவரன்! மாயா வசம் இல்லி, என்மகவரன்மணம்.

4) மாயா/ஸ்ரீமகவரன்! வசம் என்ருவ்;
அம்மாயாவின் மகனா, மனமுல்;
அம்மகவரன்! வசம் தரன் என்முது ஒருவரணம்.
இதில்சந்தேக தவக்க பயம் வேண்டாம்.

ஸ்ரீசகரீந்தீகீததுவம்! (238)
 மெலோங்கும் போது,
 மனமொன்று மொயரவிரி
 ஓடுவீகி விடுகிறது.
 செயவற்ற மனம்
 செயவற்ற நடுபி மெ ம்
 போது; இவநீந்தீகீததுவம்!
 இயல்பாகவே அநீந்தீகீததுவமாகி விடும்.

5 அம் மொயர மனத்தைவிட, வேறு எந்த மாரீக்கமும்
இலீலி / இயல்பாகவே
 என்மகே வக்கியம். வேறு எந்த
 சாதனையாளும், அம்மனத்தை மாநீலிதெய்யெழுமது
 அது அம் மொயரவைப் பற்றியுள்ள பிழைகளைவிடும்
 உடையவனாகி, வேறு மாரீக்கமும் இலீலி.

6 விளையாட உந்த மனம்! **வினாயாஸ்!**
 மறையக் கொண்டு அவிவிளக்கொருணம்!
 நாமருய முகிய்யை, **ஜீவ!** கீந்தீகீததுவக்கொல்,
 புகித்தகே தாரணம் அஊம் என, உரைவேன் சம்.

7 ஜீவகரீந்தீகீததுவம்! அருமையாக நாதமொழிப்தரன்.

ஸ்ரீசகரீந்தீகீததுவம்! மகரவிக்ஷம்.

8 ஸ்ரீசகரீந்தீகீததுவம் அருமையாக வேறு
 அநியமையானால், மனதால் தேடிய **வினாயாஸ்!**
 உரியவர்களுக்கும் அதாவது மாநீலியரக்கும்.
 அதாவது உவந்தீகீததுவம்.

திருநாற்கீழ் தீதுவம்!

239

நான்! என்னை! என்ன!
என்பதே. என்னை! தீதுவம்
நீயே! உன்னை! உன்னை!
என்பதே. என்னை! தீது
வம், மேலேயாவிட்டுமே

தேவபிரகாசம்!

இயல்பாகவே அழிந்திருக்கின்றன.
அதாவது தாவ அழிந்தன. மேலேயாகும். குறைவு
அதற்கிடையில் அழிந்தன அழிந்தன. அவை அழிந்தன.

9 இந்த சர்வாரம்பண நிலைய அல்,
என்னை! தீதுவம்! இயல்பாகவும், சான்றவது
மாறவும்! எளிமையாகவும்! ஆகிய உன்னை!

வாராந்தம் நாத்தியமாம்.
இன்பதுன்பம் இன்பது
ஆனந்தம் மெய்யும் நிலையாகும்.

இது, பிரம்மமானந்தம் இன்பம். மற்றவா
நிலையாகிய, இன்பம் அழிந்தது இன்பம் என்னை,
உன்னை.

10 கேள்வி: - உறக்கத்தில் மெய்யும்,
ஆத்மமானந்த நிலையற்றது அழிந்தன மாறா?
பதில்: - இன்ன ஏனக்கம் மெய்யவது என்னை?
ஆகிய நிலையாகிய/ஸ்வய நாண அபவநூலில்
பாடல்: 96 வது/பாடல் சரிவு சிவந்தவது,
உன்னை! தீதுவம் வகாநிலை மெய்யவம்.

பாடல்
96

நாலகீழே மறவும்! 240
நாவகீதரவான,

மாயாபயம்!

தினைந்து பினை யகே,
நாம சே, ஐக ஜீவ,
அனைத்து கோநீறம் ஆகும்.

இக் கோநீறத்தை, அந்த மாயரவானது, தம்
மகன, மனதில் வைத்து விளையாடுகிறது.

இருமை யில்வா சுயூக்திசூனில் ஏகமாக,
இருக்கின்ற ஆன்மாவை தம்மிடக்கில்,
மருவியிடம் (மாயா) சக்தியினால் கனவின் கண்ணை,
மன ஆகவாய்த் கோநீறியிடம் தீகியோவ,
பூவடிவம் உள்ள மய்யிரம்மய் தானை,
பூநீறிய தம் சக்தியினால், சித்கம் போவாய்,
சர்வ! ஐக! ஜீவ! மற! வடிவமாகச்,
சக்சயமாக விவகார தஸையில் கோணியும்,
புகருத்து: - நனவில, தூவ, சொயேந்தரும்!
மனமும் பின்னி பினைந்து, விளையாடி **விகா**யை,
தேடிக்கொள் கிறது.
கனவில, தீகும் நாம சே சொயேவீக மும்,
மனமும் பின்னி பினைந்து, விளையாடுகிறது.
ஆவ் பினை உடல், **பிணையாக** கீழே
கிடப்பதால் **விகா** உதாடும் தவீவ.

அகே யோவீ!

241

உன்னுள் உள்
ஆனீமாயும்!
மாயாவின் மனமுள்
இளைந்து விளைந்து
நனஅவ் நாமமுே தூவ
சொடுமங்கி வைத்து விளையாடுகிறது.
ஆறல்? இவ்விளையாட்டில்?

ஆறல்?

கணவு இவ்வாக, ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்,
தூவ நாம முே சொடுமங்கி விலும், சூடு தேவிலில்.
சூடும நாம முே சொடுமங்கி விலும், சூடு தேவிலில்.
அதாவ் **வீணா** உறாடீய் துணைக்கவியடுகிறது.

உறன் காரணம்?

உன் மனமரணது **ஆதிமாபுயன்** இறக்கிறது
கவந்து மயமாக விலில் யென உணர்வாயாக.

இதை எகந்த சூயிடுகிறார்கள் என் குறி
தாலாதீத மரமரணது, இயக்கம் அநீநது
அம்பரம் துண்டு வாகிய, இயக்கம் உள்
மாயாவுடன்! இளைந்து விளைவுகறல்!

நாமமுே.ஜக.ஜ்வயர்யம் என்ன
உறவு உறய் போக துல்களையம் உண் குணியுடுகிறது.

அகே யோவீ?

நானி! 242
ஸந்திவ்!
ஸந்தி!
 என்ரு கிவயிலு ஸம்
 வினீனிவ் வினீனவகநல்,
 அதை புனீணாய பரமம்
 என்ரு கிவயதுணீயம் உண்டனீயு டேசம்
 படுதிநவம் ஆனல் உணீ ஸகயிலி குனீ

யர/அம்ஸ ஆத்மா/புடன்;

மாயா/அம்ஸ மனம்! இனீந்து
வினீனவகநல்,

வினீ! அம்ஸந்தம் கெளநீ ருடி யாக,

கீடேசம் நாமடுப. இக, ஜீவ, பரதீவ, தெய்வவிக
 தமகீடுகீ குரடே உணீயெனீனிகீ கெளநீகிறகு,
 என்ரு டேவனீசம்.

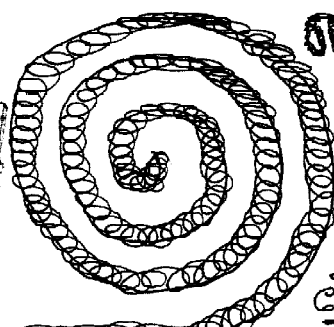
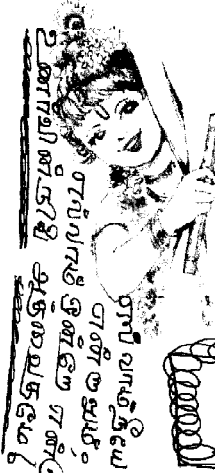
மேலேசுநியது **வ்யாய!** அருவினீ அருஜீடியானம்.

கீடேசுநியது **சுறிய!** " " "

மேலேசுநியது மாயா வின் அருஜீடி. கீடேசுநியது
 மாயாவின் மகீதையுமனதின் அருஜீடியானம்.
 அம்ஸடியானம்

மாயாவோ/மனமோ

இக்கநாமடுப இக ஜீவ கெளநீ வினீயாடலானது
அம்மாபுனீரி! வினீயாடலானம்
என்ரு தெளிவாயாக.

எல்லாம்! (243)

தீயே! உன்தீயே!
 உனதே! என்னை!
 என்னை! என்னை!
 என்னை! என்னை!
 என்னை! என்னை!
 என்னை! என்னை!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

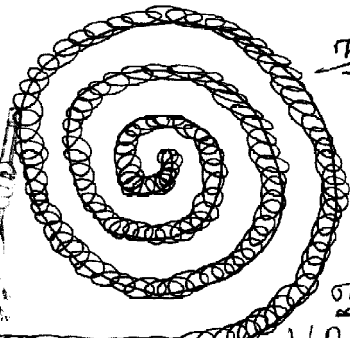
எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!
 எல்லாம்! எல்லாம்! எல்லாம்!

புதுபுது

நாமரூபே திக ஜீவ ஜோத்திரம்
 திண்பம் & துண்பம்
 ஒரு குண ஸ்ரீமதவரணி
 பேராணந்தமயம்
 எவ்வளம் முண்ணுகிய
 பரமே! பரமாதிய ருமே!
 என சப்தமரணே சகலமே இ சும்பு
 பிரம்மமரணநீ சநியமம்

1 இன்பம் & துன்பம் (பண்ணிய பாயம்)

நாமரூப! உவ! சூற்றம்! நடமு!
 வொன்! வொருள்! வொண் திண்பம்!
 இவைக றுடன், மனம்! வின்னிமி மினை
 தாடும்.

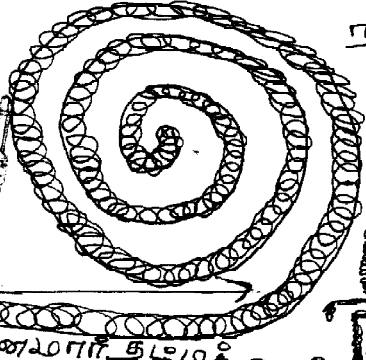
2 பேராணந்தம்! (ஸத்தியதர்மம்)

நாம ரூப, ஸ்ரீமதவரணிடம்! மேலவ ருதுய, அனை
 துறையம், சர்வராய் பணமரகி! விடநிசியில்,
 மனம்! அறிவாகும்! (ஸ்ரீமதவரணை) நுடிக
 யாமம்.

3 பிரம்மாணந்தம்!!!

நாமரூபே திக ஜீவர்கள், எவ்வளம் முண் குகிய நாமம்
 ஆகி; ஸ்ரீமதவரணம் நாமம்! ஆகி, எவ்வளம் குண்
 என்ற, பிரம்மார்ப்பணம்! இயல்பாகவே சிவ்வித்து
 அறவே **பேறவாண!** நியமமம்.
 கிரமத்திடுண்டு, நடப்பது நவமே! பாயா.
 சவயமமே! சதநிசிய! சிவ்வித்துமம்.

தேவநீடு ததுமெவன் ஆயரன்
 தேவன் துத
 ப்ரபதவரன்
 அதுத உன்

நாடம் பே
 ஐக ஜீவ
 மொணி யொருள்
 தேவநீறம் தண்ணுக்கு
 தண்ணுக்கு தேவநீறு
நாழி உண்கு!
நாண் உண்கு!

நம்பிக்கை!

A நாடம் பே, ஐக ஜீவ, உறவு, சுற்றம், நட்பு,
 சொந்த, புத்த, பாசம், பிணையம், பாடல், படபடி,
 பதவி, பணம், கொளவம், அடீத நீது, எண்ற
 நுடையல்; வாழ்க்கைக வாழ்வதற்கு! என,
நம்பிக்கைகயு ன் வாழ்க்கைகள்; சுவலம்!
சவனம்! சந்தேகம்! கிரங்கம்! கலக்கமயம்!
 எண்ற நுடையல்; புண்ணிய பாபங்களை தேடி,
 இன்பதுன்பத்தில் ஓடி, ஜான மரண

குழியில் விசுவாசம்

B ஏதேனும் ஓர், நாடம் பேமுள்ள, ப்ரபதவரன்
 முடிநம்பிக்கைக வைத்து, சர்வார்யண நுடையல்
எஸ்வாம் தீய! எஸ்வாம் உண்ணல்! எஸ்வாம் உண்ணையல்!
அசைக்க முடியாது! நம்பிக்கை வைத்து
 உங்கு உன் கார்மனம், உன் னை உமொற்றும அகரவது,

இது உணக்க 247
சூர் மணம்
பரிணாம என்

உணர்வாயாக உயிர்
அனு அளவு சந்தை

கொண்டளவு மெலிதான
கருத்து மூலம் மந்திரி

வந்தவரிடமே சூர் களர்ச்சி உண்டாகும்
உயிர் உயர்வு கருத்து மெலிதான

பொருமை

சோதனையம்! உதனையம்! உண்மையின்
பகுதி

புத்தகத்தின் மூலம் ஆகவே உண்மையில் அயர்வு!
சோர்வு! கவனம்! சந்தை மயம்! உண்மை

நம்பாமல் நம்பு! என்மது மலர்ச்சி மெலிதான

நம்பாமல் நம்பு! என்மது மலர்ச்சி மெலிதான

நம்பாமல் நம்பு! என்மது மலர்ச்சி மெலிதான

அது சிலவே! அது யாரும்! யாரும் அது! அதுவே!

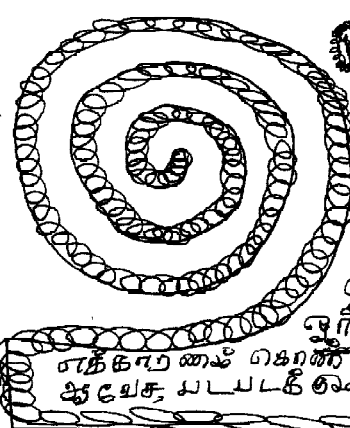
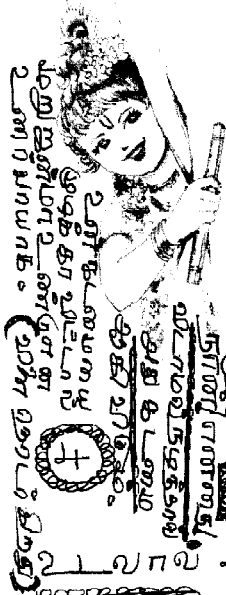
உம் மீண்டும் அதுயில், சகித்துக் கொள்!
விடக்கொடு! பொருமை மூலம் அதுயில்

உம் மீண்டும், இறைமையின் உண்மை
உண்மை

தூலமெல்லாம்! மறைமெல்லாம்! உண்மை
உண்மை

உயிர்ப்பொருமை, இறைமையின் உண்மை

பொருமை மூலம் நம்பு! பொருமை மூலம் உண்மை

வாக்கே 249

வாக்கீகையாக
 அமைவதால் உன்
 வாக்கிவி சாயலாக
 ருதயாக கிருக்க
 வேண்டும் வாக்கை
 வெளியில் விடுவதை
 ஓர் சாந்நியாக்கித் தெராமு.
 எதற்குமே கெடுதல் ஆகாமு, அங்கு
 ஆகவே மடபடிக் கெடுதல் வரவேண்டாம்.

பணிமுடி & நனிமுடி!

உலாவ பணிந்தால் **வினை** மாறும்.
 மாறும் என்ருல், வினையின் பார அங்குமே குறைவும்
 மனம் கனிந்தால் உன்னைத்திவி கருணையின் கருத்தும்
வாக்கீஸ்! இறை உணர்வும் & இன் சொல்லும்
 இறைத்து வந்தால், மனமும் & வாக்கும்! கனிவிறகு
 ருதயாருள்படும் கிவயல், மனேகரமும் அடியும்.
 மனேகரமும்! அடியும் என்ருல் **நாமருபு!**
 இத ஐய, உறவு ஆற்றும், இவ்வகின் பரமபிணியின்.
எண்ணாம்! சொல்! செயல்!!!
 ஆகிய இம்மூன்றின் திசியில், பிராணிகம்
சுகமான! நடைபயிற்வு முடிவுறும்.
ஆதாமிய! கர்மர வகரடரவு.
 வினை & மனம் பக்குவப்பட்டு, அமை அடியது என்ருல்,
 உடலில் மனியும்! உன்னைத்திவி கருணையும் வேண்டும்.

உன் வாக்கீ! ஆண்! பெண்! 250
 இருயாலமையும் முறையாக அய்யா!
 டாடி என்மதாடி வேண்டாம்!

அம்மா! மெய்யி என்ற
 அம்மா ஆட்க்கல் வேண்டாம்
 என் அமைநீதரல் அய்யாக்கோ

சொந்த பந்தயாச மிழைப்புகள் அய்யாக்கோ

5 எவ்வோரும் **நய்யாவே நய்யாவே**

மேயாசையின்! மண்! பெண்! பெண்!

மொத்த உருவமான துரியேரகனனுக்கு, இவ்

புறவல் **நய்யாவார்** வேண்டும் இவ்வி.

நய்யாவார் தாய்மே/வேருவாணா

தாய்மருக்கு! இவ்வுறவல் **கெட்டவார்** வேண்டும் இவ்வி.

இவ்விருவரும், கண்டதும்! கெட்டதும்! சுவைக்கவும்

வே உவக ஐய கோழகளை! வேறுவேறவீவ

எவ்வாறும் இயக்கம் அன்று **யாழக** மென்மை

உணர்ந்ததும், எவ்வாறும் இயக்கம் உட்கார்ந்தவாறும்

மொருளாகவும்! அவன் கியக்கமாதவும்! உணர்ந்ததும்

எவ்வோரும் நவீல வந்தாராகவும்! நய்யாவர்களுக்கும்
 ஆகவும் அடியும்! சிக்கவும் அடியும்

தூவம்:- கிது 251

பஞ்சிகிருதம்

பணியை மட்ட

ஒர் பதுமைதாரின்

தேய்தல் ஆகும்.

கதை சுவரணைகள்

என்னும் சொல்வளம். இங்கு வரிசை
புகட்டுவதுவும் பயன் படுகும்.

முடிவுரை

அடியவர்க்கும் அடியவரை, புலிமா!

சில ஆக்கியரகநியங்கள்.

1 மனமா

கிது அடிகிருதம் ஆகும்.
காரணத்தில்! மனையவரையும்!

அனைத்து சேதசக்திகளும், இவ்வாதகமரை,

2 யு யோநாமாயாநிவீ

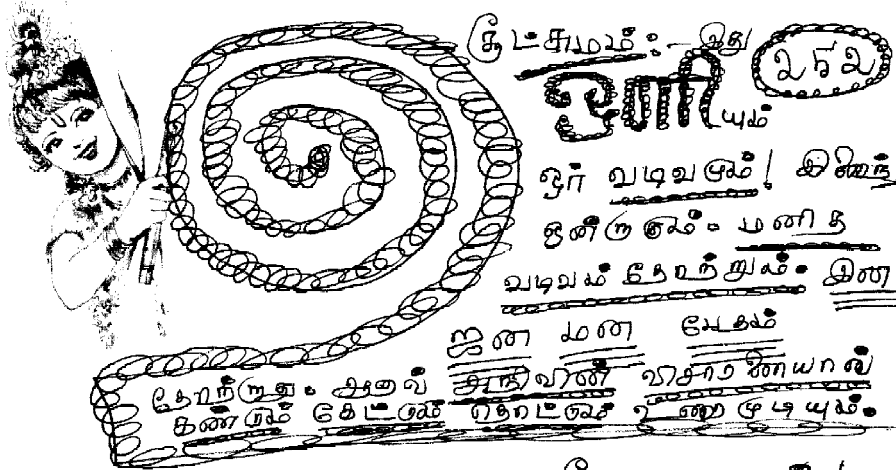
கிது யோநாமாயாநிவீ காரணத்தில்!
கிது யோநாமாயாநிவீ காரணத்தில்!

கிது யோநாமாயாநிவீ காரணத்தில்!

கிது யோநாமாயாநிவீ காரணத்தில்!

3 காரணம்

கிது காரணம் காரணத்தில்!
கிது காரணம் காரணத்தில்!

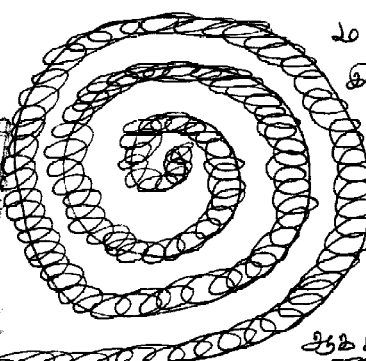

இது பரம அம்சம் கெரண்ட, ப்ரிய க வர லும்!
வேநமாயாவும் இறைந் த ஓந் தும்.
 இது சாட்சி சசாவு அறிவின் அம்சம்
 சூன்

③ இது நாறண & காரியம் அம்சம். இது
நாஸ சசாவு நிகழ்ச்சியர லும். ஜீவ!
 சசாவு பங்க ளின், தேவத சகீர்டு லு
 சூன்

இதுவும் பா அம்சம் கெரண்ட, லீவாத்ம ரவும்
மணம் மண அம்ச விரி னும ரவும்!

இறைந் த நுலியா லும். இது வீன சம் பந் த
நாஸ. ஜீவ. காட்சி (நாம ருயம்)
 நுலியர லும். இது காரியம்! புண்ணிய மரங லும்!
 லீன ன மர னை லும்

மேலே நிதியில்
இது உடையது. (253)

அறிவின் சூழி
யில்மடல்களும் அடியும்.
அதிஞ்சுமம்:-இது

அறிவு

ஆக இரண்டின் அடிமை
உதவிக்கும் அடிமை அல்லாததற்கும்.

① **அறிவு** | அடிமை உண்டாக்கும்

② **அறிவு** | உண்டாம் & காணவும்!

பேசவும்! உதவிக்கும் அடியும்!

③ **அறிவு** | அறிவு காணும்! காணும்!

நாசி! அறிவு! அறிவு! அறிவுகாணும் அறிவு,

அறிவு! அறிவு! அறிவு! அறிவு! அறிவு!

அறிவு! அறிவு! அறிவு! அறிவு! அறிவு!

அறிவு | அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு.

அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு,

அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு,

அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு,

அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு அறிவு!

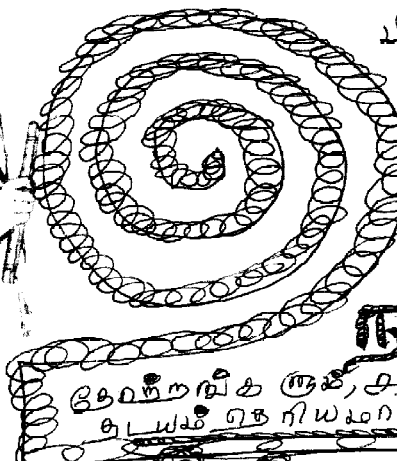
இது பேரறிவின்
 இனக்கவரீ உதய
 கருக்குமடம்பை
ஆவியாஸ்
 மடமுல் உறை குடியும்
 கவீடு தோரியன் கிது தர் ஸம்ம
 ரண்மயம், ஒலியன் கிது ஸம்மர் ஸம்மம்! அமலய
 மெய் யுளரீயு எறாமடமுல் நொலி வலமம்.

ஆறவீ அறிவு சொடுமமானைவர்களுக்கு.

விக்கினுள் உரை விருகடிக்கையம்!
யாலீ என்! ஆறுன் உரை, வெண்ணை & எண்ணை
 இறவகரி, மெலேகைய இக்கில ஆய், **நாண்**
குடியாவிடேறாய், அறவகரி, உரை
நமே குடியும்.

ஆறவீ பேரறிவாகவே! இரமீயவர்களுக்கு,
மெலேகைய இரண்மம் கெவை கலீயி, ஸம்மக
ஸத்தியம். இதன்காரணம்:

குறைக்கு அன்னியமாய், எவரும்! எதுயும்/இவீ
நாண் நாராய்! அருவாகவே
இரமீயவர்களாகும். கவீடு மெல், விளக்கம்
தர வரியும் இவீ. வாக்கம் இவீ.

பிரளய அதிவு

பூமிபூமம்! 255
மற்றும அனைத்து
உலகம் அண்டங்கள்
எவ்வளவுந்நி ளும்
மேவெழுந்த வாரியாளை

நாமரூப / அனைத்து

தேவநீரநீக நூல், சூர்வநாசனாகி,
கடயம் ஒருநியமாவ் அகிபுதரம்.

பூமம் ஐயனே! **பூமம்** / இனி உன்

கேள் விதநூம்! **அதிவாகிய அயன்**

கியக்கமந்தநூன்மும்; கியக்க நூற்ற ஒருவ னும்

புதலி வரிவழவி.வி சிவன்க.

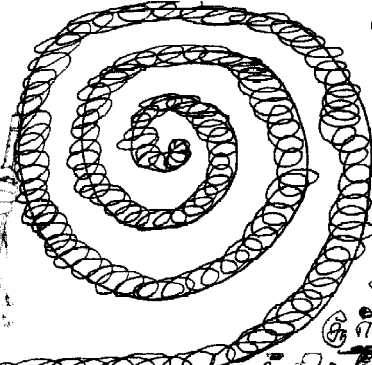
உன் கேள் வி :— தாந்தளிள் (தூண்டாதய
வசாவது வரவின்) தேவநீரக்கிவ், வரும்
வரிடி வாக்கு! வடிவம் தாவக்கிந்த
உடம்பட்டதா? அவ்வது மறையகிபுயகம?

புதலி :— **காமம்** / கடந்த தூண்ருனது.

காமக்கித் **காமம்** / காவக்கிதை, உற்பகக்கித்

எகரண்கித் கையரவ்; அதனுடைய தேவநீர்

மரகிய, கியமோதைய **ராமம்** / இனிவரும்

மறைய 256

யிறைய அழியு

எனைய அழியு
புறண்டவங்களுக்கும்
அண்டகோள்களுக்கும்!

சூரிய சந்திரமரதி நகர
கதிர் அமைகருள் சூரியனை

சுட்டவர்களுக்கும் தடவம் துல்லவமல் சர்வ
நரசமரதி, அழிந்தமறையந்தவிரவுகரணம்

ஆர்ஜயம்/நாமநயம்!
வாய்யே! ஆறல் 00000000

வாரி! காவக்கரல் அடியும்! ஆறல் 000000

வாங்கு! 48 சதுர்யுதம் மாரபு.

மறையபுது • அங்கு பதியன யசையன இல்லலகில்லி.

வாரி :- யுரிகவாணின் யோகமாயர சம்யநீகம்
கொண்டகாடும்

வாங்கு :- யுரிகின் யோகமாயர சம்யநீகம்
கொண்டகாடும்

சூர்யொரு சதுர்யுதத்திலும் **தோற்றம்!**

மடலும் மறையும்/மறையுமும் ஆறல் **ஒன்று**
மறையுமும் மறையுமும் இலீலும் ஆறல் **வாரி**

யாரமல | எண்ரு சூர்யில் மறநீரு அமைக்கல்புறும்
ஆறல் கருத்துக்கள் மாரபு

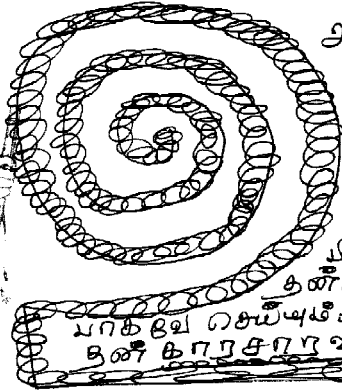
யுதாநீகர 257
பரமயுக்தி.

திருநீகரகீதையை
அவர்கள் யுதாநீ
நானமாகிய சூறைய

ஹயன்! ஹரி! ஹரன்!
என்ற பம்பனி தாண்டில், ஒருங்கி
ஒய்யுமை துகறர்கள். பிஷ்ய

2) கேள்வி :- சிவ பகஸ்யம் என்பது,
சிவமெருமாண் பாரீயதிக்கு, மொணீனகரக
கேள்விப் படுகிறோம். ஊற்றைய 6 சயதாமக்
கனிஜம், அலீல அலீல, ஆதார வீகனிஜம்!
இது (சிவ பகஸ்யம்) ஒன்றே ஆதாரம் என்கிறீ,
திருநீகரகீதாக்களின், கோளீகீதின் குழுண்
சிவ பகஸ்யம் உண்டா? தாயீகர் ஆதாரம்
ஹிருதயுகதீவில் உண்டா?

பதில் :- இது கேள்வி பகஸ்யமாகும்.
ஒய்யொரு யுகதீதிலும் யாயு! அக்கினி! ஜவம்!
பிடுகிய! இவை நான்கின் குடியில் அச்சிய
உண்டு. ஆதர், இதை ஆடியோ! ஊற்றம்
கோடாது கோடி அண்டங்களும்! தீர்ய
சந்திராகிகளும்! அந்நிவருதா/மொறுவகளை!
இலீல. ஆதர் அச்சியு என

அருத்தியக் குடம்

குருடி டயின்

மோது, மயிபடிடுவி
குருக்களோ! அங்
படிபடி வெநிபிபடாகி

யின் மாயமயம் செது
தன்கொரியங்கிள இயல்
பாகபடி செய்யம் அங்கு அதனிமணமுடி
குனி குரகுரர உரிமயபடைபடைபடை

எனக்கீ குருக்கீ இருது, என் குல் குரவற உர்கீ
கங்கரும்! தீவ சநீரங்கரும்!

மறையுமீ / சுவ மாறும்!

யின் மறு யுகக்கீலீ, படிமீபடி யாக மறையுக்கீ
குரனீயும்!

குவக எரிநீ கரீகரகீ களான பிறமீமணீ!
நாராயணனீ! தீவ வெருமணீ! சுகிய குவசும்,

குடசமீ / அருகுடசமீ

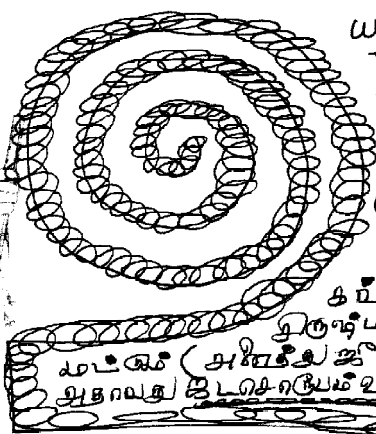
சுகிவிருகுருக்கீ! என் வெருன் கெளண் குவணீ
அகரவது அம் குவசும்! குணயே ஸயனீ! ஹரி!

ஹமனீ! என் **முயுக்கீ** / குருக்கீ

கெளக்கீருக்கீ! என் வெருன் கெளநீநரிணீணீ
அருவ உரும் யுக சிருஷ்டயின்! அறமீபகீவி

குரபடி வெநிபிபடாகி) விருகுருக்கீ

மேலுப சுகிய குவசும், மலாகாரணமீ கருவீ.
இவர்கீ குவசும் திரண கரீகர சுகிவிருக்கீ.

யதார்த்தநெயிர்
 ஈயக் கவி 259

மலையாளம் உரை.
 மறைத் திருநாட்டியம்
 அண்டவிகள்களாகி

உரை. சிவநீ திரி
 கந்தகரக்க ரும் அயநிள்
 திருநாட்டிய, இக்கதிருநாட்டிய
 மட்டம் (அரிவகலகீவ கோழக ரும்) மறைமும்
 அதாவது இடமொழியும் உரை. இவ்வொழியும் இவ்வொழியும்.

இவ்வாறு என் கந்தகரக்களினிற் றிடு இடுக்க,
 இந்

என்பது **சிவரகஸ்யம்!**
பிரம்மரகஸ்யம்! ஆம்!

அதாவது பிரம்மரகஸ்யம் இடுவாய்! அதுவேதான்
 தாயம் மறையாவுடன் இணைந்த உருவம் உரவும்
 ஆம்.

என்றும் இதுவே **ஆத்யேதாந்தநா**

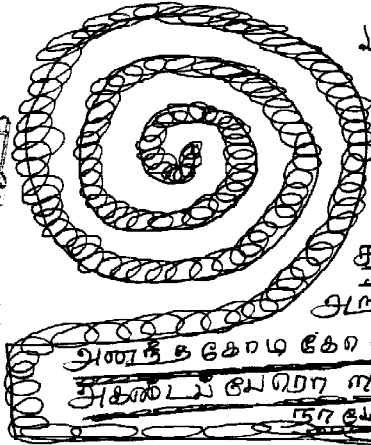
எனவும் பரிபாடகரக்களால் சொல்லவிய தெரியும்.

திரிகந்தகரக்க ரும் ஆம் இதுவே **பிரம்ம** ரகஸ்யம்
 ஆம்.

இவ்வரகஸ்ய சொடுமே மே! திரிகந்தகரக்களாகும்.

இவ்வரகஸ்யம் இவ்வரகஸ்யம், திரிகந்தகரக்க ரும் இவ்வரகஸ்யம்
 திரிகந்தகரக்களால் இவ்வரகஸ்யம், **நாமநய!**

இது இவ், சொடுமே திருநாட்டிய இவ்வரகஸ்யம்
 வக்கியம்.

மஹாமஹிமைய

ஆடிவிலி 260

மஞ்சயூதவீகரூம்

இவ்வாகத்ரிலியலி,

சுத்தசூன்யம் என,

அநியாகோர் சொலீவரி,

அணந்தகோடி கோடி, சூன்யம் பிறதரமாமம்

அகண்டம் பேறொ றியாயி, தரண்கூறல்

நரமம் அகூயாக இலம் போம்.

இந்த சிவரகஸீயதீதை நீ இவமெ ரூமரணீ!
 அமலிதைகீ குடபகோசம் செய்கரை லீயூ
 கலகீகீநீ கு உடமடட **புகருவ!** ஆண்ட
 கீகருகீகாத தகாருகீகீல் சொலீலிசுவரீகரி
 துடைகீகேநீயுலீ நுலியாமலீ ஆகலய,
 இவரகஸீயம் என்மது திரிகரீகீகரீகீகருகீகை
 அம்மரல் மடட தாதயம் கெரணீநவரம்.

திரிகரீகீகரீகீகரினீ! உண்மை சொருமாமகயம்
 எதள்ளலவம்.

ஸுத்தசூரு! சொருமாமகயம் நுலமாமரணீகரி
 உறயிலாக அநீகருகீகை.

ராய்! கோவந்தம் கோவந்தம் குணநிலம்கீகீயம்!

காய்! கோவந்தநிலம்கீகீயம் **ஆவனிமுக்கீ!**

புண்ணை! குறிகீ கோரணீ ஆரம். இதிவ் உரீந,
 கோவந்தஸீயம் என்னவெனீருவீ :- எம் உறய!

கிரேதாயக **ராமநீராமலி!** காவகரை
 குதலீயாயி, குடடியகரூம்.

பிரம்ம ரதஸியம் எனும்

சுவரகஸியம் 261

நாயகிய

இந்த ஓசை ஆகி

வேதாந்த தூசி!

என ஸப்த நிஷிகரம்

மந்திரம் ஆதிபந் மந்திரம்

மாக்கருவம் மகாலக்ஷ்மீ தேவியாயிடுகிறோம்
அவ்வே இத்த லக்ஷியின் நிவய அபயம்
ஆகும்.

மந்திரம் முந்தைய, ஹிருக யுகக் கிஷம்!

திரேகாயக மரதிவரை யிஷம்! **யாம்!**

அநுபாசனம்! இஓக் கேரம்! அபிஷக

எம் உரவு இங்கு கேவை குலிஷம். என்மதை

ஸ்ரீமஹானந்தன் உரயிவாக அநி கிருவம்.

திரேகாயக முடிவு! து உரயிவாகம் முடிவம்!

தலியக முடிவம்! ஆகிய இந்த முன்னிஷம் **நம்**

வாரியாட்குநிலை! ஆன்மீ

ஸ்ரீமஹானந்தன் உரயிவாக அநி கிருவம்.

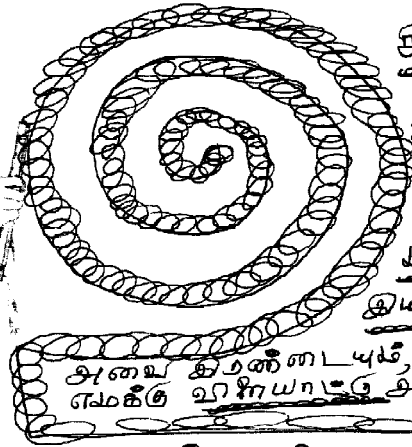
3 கேள்வி:— மந்திரம் ஆகாரவிக் களிஷி,

கண்ணி இலிஷயே. து உரயிவாக கடைசியில் பந்தியனை

மந்திரம் 6 ஆகாரவிக் களிஷி/இந்த ஸப்த குண

இந்தியை, ஆகார கிருகிஷி? அதாவது

இறை கருணை மயன்ற நிஷியாவி

சிவமகஸ்ய **262**

நம்பிக்கையின்

பக்குவ ஆன்மாக்கள்

அவர்கள் விரியும்!

மனமும்! கருதும்!

இயல்பும்! நம்புகண்டும்.

அவை திரண்டையும், அழித்து நமது செயல்
எமக்கு உரியானால் அமலியம் தேவையே.

முதல் :- யுகங்கள் நான்கும் மாறு! மாறு!

வருவது இயல்பு! ஆனால் திரிகாக்கீதாக்கீதங்கள்!

மேலும் **48** சதாயுகம் வரை, மாறுவது

மறைவதும் இல்லை. அந்த யுகாந்தரையிடைய

காலத்தில் மட்டும், நாம் கோடை காலத்தில்,

உட்படி! கொடைக்கானல்! போய் ஓய்வு

எடுப்பது போன்று திரிகாக்கீதாக்கீதமும்! அவர்கள்

ஸ்ரீமஹர்ஷி! ஹயன்! ஹரி!

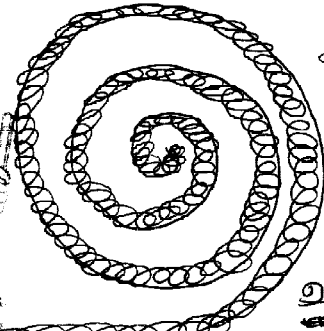
ஹரன்! ஆகிய கிடங்களில் சென்று,

ஆய்வு! மறுவருவதன் என்றும், **48** வது

ஆகாயம் பரளயமாகிய **மஹர்ஷி** பரளய

காலத்தில் மட்டும் உட்படி **ஸ்ரீமஹர்ஷி**

ஓடுகிவிடுகிறார்கள் என்று, சிந்திப்பவர்கள்
வாயிவாக அறிவிக்கும்.

ஆகவேதான் 263
எம் கண்ணின்

மாயாபைவடிவம்
புதுகதிவிடம் அயன்
விரியாபைவடிவம்!

உதிருக்கெதிரண்டேன்

என் விரியாபைவடிவம் அயன்
மறைமாயாபைவடிவம், யோகமாயாபைவடிவம்.

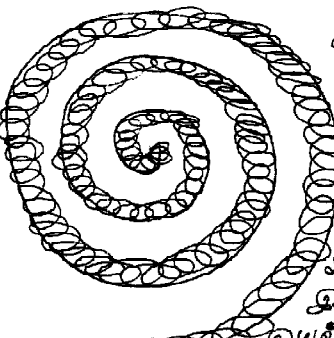
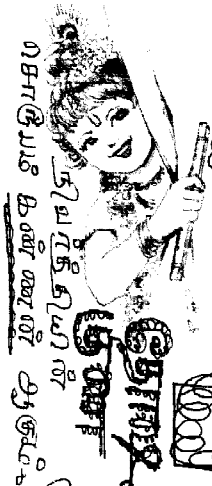
ஆகவே புவீசொரு யுகமே கீழ் பிரளயத்திலும்,
ஹிருத யுக அரம்பதீ கிள், யோகமும்
வரவும் இவ்வளவீ இருப்பைவடிவம் உடைய
வர்காரண, பிரம்மம்! நாராயணம்! சிவபுருஷம்
ஆகிய இவருமும் அயர்கருகீ மீயின்,
வரவும்! இருமயம்! மடமும் உடையவர்காரணம்
மறையு! இவ்வரவர்காரணம் விதயகன்!
ஸ்ரீ முருகன்! ஆகிய இருவருமும் அயர்கருகீ மீயின்,
வரவும்! இருமயம்! மறையுமும்! உடையவர்காரண
ஸ்ரீநாமமும்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணமும்! குறிப்பிட்ட
காவல்களில், **புதுபுது!**

வந்தது, அவரவர் காரியங்கள், பூசுங்காத
யார்க்கிருகன் என, ஸ்ரீமூர்த்தினீ உறயகிளத
அநிதமும் அதுமயம், யுகங்கள் மறையுபடாது
தேவர்களை மறையுபடாது அனை?

மலேசனி & 264
 ஸயன்! ஸரி!
 ஸரனி! திவைகளி
 நாமடுவல் மயகுத
 பாறைகள் சிவனுபோல்
 மேலம் அனேகபாறை
 களி சூனநாக சூளிவிபி
 மடுகடுவல். இதன் காரணமாக
 விளக்க வர்த்தில் வரியும் உல்கி.

தாவலும்! அசர்களி இயக்கலும்! அதுசெய்ய
நிலை தண்டு சுற்று வேறுபடும்! மாறு!
 குறிப்பி :- வேறுபட்டால் உல்க குடியும்.
 மறுபட்டால் உல்க குடியும். என்னையும்.
 இனிமேல் கேள்வியின் மதிசுக் கேளாய் :-
எம்! கேள்வியும் :- கோழி குறைநிலை!
கூய்கோழி குறைசர்வநாசம்!
ஜெயம்முக்கி யின் திருவுகோலாகவும்!
 இரேபகாவல். ஜெயவாடு சதுரீயுக்கி தினை
 கடைசியில் எம் தண்ணை அலகுமல் கைல்
 உகரல் :- குறிப்பி :- உற்றுல் அனைவரும் மாயா
வை மட்டும் உடைய வர்க ளாகும்.
 தண்ணை மட்டும் மாயாஜநாயம்!
மாயரவும் விளையாட்டும் உடையவாக

இளைக்களை 265

ஸப்த ரிஷிகள்

ஆனந்தாக்யம்

நாம மும் பெண்களும்

மேலும் அனைத்துமே

மாக்கள் ஆனந்தாக்யம்

மேலும் பரமஸ்ரீ

இயல்பாகவே உடையவர்களார்

தமது தோள்விப்படுகிறோம் இவர்கள் சுவியே

பரமஸிவாக இந் தவிசுடயும், திடுக்கிற் றவன்

அவர்கள் சுவமாக அழிகிறோம்

இருப்பதால், என் கண்ணையே

நாடகம்

மலவிஜயம், உபகந்தேந்தியாக

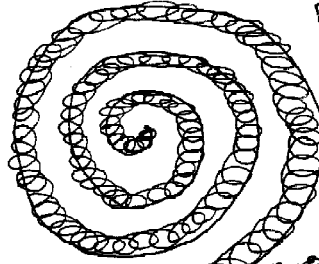
நாம்!

வைக்கிறோம் குறும் என் னுமேலானவர்கள்
சொல்லிக் கேள்விப்படுகிறோம்

அ) கேள்வி:- ஸப்த ரிஷி/மண்டலம் என்
பதில், வஜிஸ்டர்/விஸ்வாசிக்கிறார்/
அர்த்தினி! ஆங்கிலம்/ அகந்தியர்/ என்,
குறியாகவதாக தெரிகிறது. ஆனந்தாக்யம்
குறியிடும், ஸப்த ரிஷிகள்/ என்மவர்கள்
பிரம்மதந்தியமாக உன்னதா?

பதில்:- இது பிரம்ம நதஸ்யம் ஆகும்.
இதன் உண்மை என்ன உயன்குலம்???????

ஹிஸுதயுகம் ஆரம்பக் கிள்
தாவரத்தே பரம தம்மைக் கரணம் மீறானால்
ஆக்கிக் கெளண்டுகுந்த தென்று, ஸ்ரீமதானிகள்

சுரீதீதகீகர்
ஸ்ரீமகமரணி 266

பக & மர (சூகீக)யை
அடையுமீ நுமிதீகம்!
மனிதனுக்கு மட மெ
உம் வடிவத்தை கொடுக்கான்

அடையுமீ பக & மர (சூகீக)யை
அடையுமீ கருக, தம் அகீஸ **மனித**

சொல்லீயர் அய்யடி சூனலியே, மணீனே

இனீதீது, மினைதீது **பாணமகர்** ஆம்

தூய யாமம் • இயமனாகனி வீ **ஒன்றே**

மடமேஸ் உரன் ஆம். ,, **முற்று**

யயன் னுனி ஹரன் ஆம். ,, **ஏழு!**

ஸ்ரீஸயீத ரிஷி கனிஸ் **ஆரம்ப!** தேமீநடே ஆம்.

ஆகவே இவை அனைத்தும், காலமகீதமரமொடுமே!

சுவைகருகீடு உண்டு! ரண் **இருப்பு** ஆம்

உண்டு • வேறு எதுவும் இல்லை யென்பகு!

ஸ்ரீமகானீகனிஸ் உரகீ கரமம் பின் **காமம்** எடுகவாகவி • சூகீனே

நாமரவும் மீவகியவலிவீ. மணீனிகீகயும்.

வடிவமைப்பு
பக்கவாறுகிடு 267

கொடுக்காண் ஏனை
ஸ்ரீமஹானிகர் வாழ்
காசு உணவும் போது
பந்தலும் ஸ்ரீமகவரமும்
குணமு என்பது உண்மையாகி
ஆறடி வேறுமை தேவநீருக் கரமணம்:-
வடிவமைப்பு அதன் கியக்கமும்! ஆகவே என
ஏனை வேண்டும்

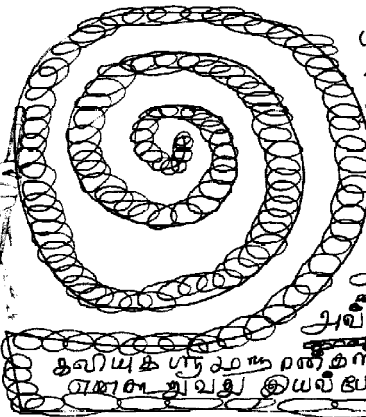
ஸ்ரீமகவரமும், மேலும் மேலும், அனை
இந்திய மாணாறுகள் தேவநீருண் அறையகள்
அனைவரும் (500 to 1000) மறைத்து
கூடும்! ஆகும். இவர்கள்! யோகமாயாவி

ஸ்ரீ தேவநீரும் உட்கும் பெறுகிறார்கள்
அங்குதரன், ஸ்ரீதரிஜிகரிடம்!

பாபம் / தேட்டாக நல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

இவர்கள் அனைவரும், பேரறிவு சொடுபமாகவே
கொள்கிறார்கள். தோற்றம் (கொடிய) உண்டு.
நாமமும் இவ்வ. ஆகவே இவர்கள், சூரி
தரீதிகாக்கினிஸ் ருபியல், பிரம்ம சிடுஷ்டிக்

அய்யர்வ் பட்டவர்கள்! என்னு ஸ்ரீமஹானிகர்
தன் உறயிவாக, அநிகிடுமும், திரிதரீதிகாக்கி
வடிவம் பெறும் போதுதான், இவர்களும்
வடிவம் பெற்றுதாக அநிகிடுமும்.

ஸ்ரீநாமன் காவத்கிலி
கிரேகா யகீகி 268
 வாழ்த்தவர்கள்
 ஸ்ரீ ஸ்ரீ கீதகீகளை!
 அவர்கள் மன்னர்கள்
 அவர் எண்படுக நதிபயம்
 தலியக ஸ்ரீ ஸ்ரீ மன்னர்கள் அவர்கள் மன்னர்கள்
 எண்படுக இயல்பு தாரணம் **பிரம்**

அதன்மீது கை இயற்கள் பதிவு மேலும்
 மீதும, அனைக கும் நாமமேயும் மயதுகி
 குர்கள் என அறிவுகேளும்.

பிரம்மா! நமஸ்கரணம்

புவருடைய (ஸமீத நிஷிதனில் சுவருடைய)
 நாமமனை எழுதி விட்டாய். நமஸ்கரிய சாஷி.

அருகதை

அனுபுகி கலீபம் ஆகவே இந்த ஏழையைய
 மன்னாக் குமபடி, உங்கள் அனைவரினும்,
 திருவடிகளிலும், மன்னியிது கோருகிகேளும்.
 நீங்கள் கூறும் நாமமகீகளை உங்கள்
 ஸ்ரீ ஸ்ரீ யாகவத்தகீகளை/யுறணைககதைகளிலும்!
 கூறும்படி நமஸ்கரணம் அருகுகேளும்.
 அதுவீ அக்கரவத்கிலி உள் ஈ இதை யிரும்ப
 நமஸ்யம் என ஸ்ரீ ஸ்ரீ மன்னர்கள் சொல்ல கேட்குகேளும்.

ஸ்ரீ இவ பெருமான்
ஸ்ரீ அம் பிணைக்கு 269

அவரகஸ்யம் உப தேசம்
செய்தார் என்ற கதை!

சுதப்பிரம்மம்

அவதளம் செய்தார் என்பதை
பாவன சூழாக் காட்டி கரடம் கதைகளும்
அதே கிவதகஸ்யம் சீதிர உதாரணத்தால்

5 உன் கேள்வி :- ஸ்ரீகுரு பெரு ஸ்ரீமஹான்

களி ராணகுருமீயாருமீ போது மணிச உருவம்
காணே? தினி கமீதகரகீகருமீ? ? ? ? ? ? ?

அந்த திரிகமீதகரகீகருமீ மணிசுதுக்கு
குணது உருவத்தை! கொடுக்ககரகீகருமீ
தரங்கன் மடல்களில் படிக்கி டுருமீ?
அய்யடியானால் இவரீகரீ கு?சி என்ன?

பதிலீ :- தினிகமீதகரகீகருமீ **முனைக!**
வடிவமீகரன் இகூகரீகரீகள் என்மீதை
மொலீஜமீ போது :- இதை இய்யடி உணாயமீ

A ஸ்ரீபகவானுணவன் சூமீமை அடைவதகீ
தாத, சூமீமான் உண்டாகமீ படீட

பக்கறுக்கு (மணம்யடைக்கவதுக்கு)

பதகுக்கியோ? யருகுக்கியோ? விதிவியவதகீ
சுன்! வடிவத்தை கொடுக்கரன் இது உண்மையு

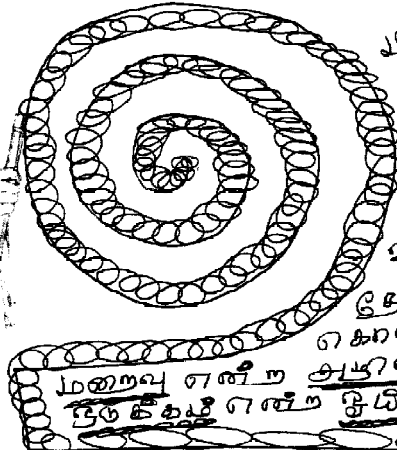
முகூர்த்திய குருடீய :-
 ஓவ்வொரு சதுரம் 270
 யுக கடைவியலும்
 குறையே, பிரம்மணீ!
 நாமாயணம்/சுவயம்புரம்
 உயயகனி / முருகனி!
 அகிய ஜல ருக்ஷ / குண்டரிய
 சுவயம்புரம், ஸயன் ஸநிபுரம் / எண்ணெய்
 நியக் குருவதி / கிளி மாறு கள் பெறுகிறீர்கள்.

① இந்நகரம் அறிவு! சொருமனை
 யடியால் தாம்! அறிவு நீயகவாண்

சொருமனில் யின், கமது முகூர்த்தீ கரகவுழ்!
 கமதுமகூர்த்தீ கரகவுழ்! தம்! வடிவக் கை
 ஸ்ரீயகவரனுக்கீடு கொடுக்கெண் டன உரை
 வேணீ மெஃ
 அகலபொன் ஹிருகயக ஸயீதரிஷிக ருக்ஷ!
 மநீயம் ஸ்ரீமஹாக்கீடுக் குக்ஷம் ஆரம்ப

அருப்பு நுட்புரை கள் என் னும்
 யின் இயக்க நுட்புரை வடிவம்!

என் னும் 9 - னை வேண்மெஃ ஆதல் அயீகர்!
 அனைமும் நிபீகமுன் / சொருமன் என்மது உண்மை
 ஆதல் அனைமும் வுகஸ்க்ஷமுன் /
 சொருமிகர் என் னு, பேசய் யடுகிறதும் அகலவு
 இதை பிரம்ம உகஸ்யம் என் னு நீகர் ஸ்ரீமஹா ரீகர்

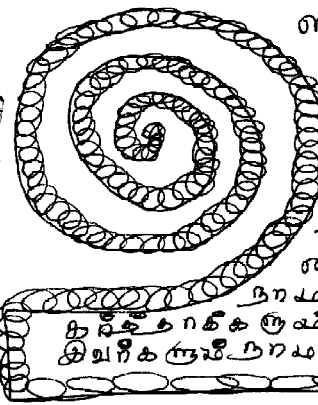

யின் அடைய
 உருவம் சூழர் (271)
 யுகத்தில்
 இடம் & தரவம்
 அறிந்து நவீனயாடு
 உருவம் அயறவரி
 தேவநீங்கத்தை எடுவக்
 கொள்கிறீர் என்றார். ஆதல்
 மறையு என்த அடியு கிவநீகருக்கெ இவ்
 குடுககம் என்த சூழியு 2 2 னீடு

6 கேள்வி :- திரேகாயக கடைசியில்
 அரகர் ஆட்சி ஆரம்பம் சூழமுனை உள்ளது.
 நீராம்புக்கு இகரையர் சூரியவம்சம்
 எனயும்; இரகு! இஷ்டயாடு! என்த சூவ
 தரிமம்! அதுவு அக்கமீ படடகாத தெரிவிந்து
 அய்ளாடுக மண்ணர் ஆட்சி உண்டா?
 இல்லையா?

பதில் :- குறிப்பாக நீமலரண்தர்!
 எண்ண சொல்கிருக்கீர் எண்ணில்
 ஸாரிடுக யுகம் = > மலகத்துக்கீர்!

திரேகாயகம் கடைசி! துவாயகமுண் மரதி
 இக்கரவல்களில் வரது நீதவர்கீர் எண்ணிக்
 மிக மிக மிக மிக, குறைவானும்
 மேலும் அக்கரவல்களில் மண்ணர்கீர்!
 எண்ணு சொல்ல முடியாது. சொல்ல கியவந்து
 மெருவ மரதும் **ரககுண** அய்ளாடுகளோ

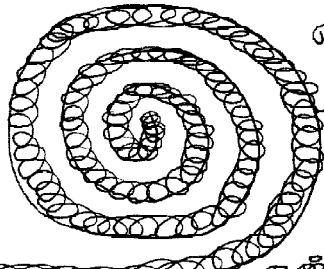

ஸபீதரிஷிகரூம் 272
 மநி நுயல்
 அனேக ஸ்ரீமஹா மஹாநீக
 ரூம் / யாநாநக ளாக
 தேரஸ்திய நஸியால்,
 நாம ரூயம் இலீவாதகன்
 மையாந் அலர்க ரூக ரூகீக
 நாம ரூயம் இலீவா பிண்கிரி
 கருகநக ரூயம் நாம ரூயம் மெறுகீ வேறு
 இலர்க ரூயம் நாம ரூயம் மெறுகிருகீகர்.
 ஆகவே?

தோஷ! குறைநீகன் இலீவாத கன்மையாந்
 எல்லோரும், மன்னர்கன் அலீவ யே அலீவ.

” யந்மஹாஸிகளா/ஆகவே:

ஆகவே அமசாடகி என சொல்ல உடனூ.
 அதை **மாசாசு** (ஸ்ரீமகவரண்) குலி,
 என்னுத ரண் சொல்ல சூய்யம் சொல்ல வேண்டும்.
இரகு! **இஷ்யாகு!** என்மவர்கன் எல்லாம்
 மன்னர்கன் அலீவம் அலர்கன் ஸ்ரீமஹாநீகளே.
 மொதுவாக **மணம்!** மடைதீக மணிகளே
 இலீவாத கரவம் ஆகவே. எங்கேயேற ஓண்டு
 ரண்டு கிருகரஜம், கிருகீகலாமம் எல்லோரும்
அறிவு! மொயேமான வர்களே எல்லோரும்
 ஸ்ரீமகவரனுடன் **நோடி!** மொடமீநடய
 வர்களாகவே கிருகீகர்கன் ஆகவே

எய்த நிரவிதனும் (27)

திரிகவிதோக்கமும்

மநீதும் அக்கால

நீதமல வகீமரகீகனும்

காலநகீகமனவரீகந்

என்து நு சூதிமலநகீகந்

வரயிவரிக அநிகிடுமும் அயர்கந் யிரமமநீ

திருவழியகீடு அயரலிபடடவியலி பரஅகீநு சிவிய

மரகீகம விடுகரீகந்

அகர குணம்

எங்கேயோ ஓன்றி

ரண்டு கோள நுமும் அறையகந் நுமகவரனுமும்!

நீதமலநகீகனும்! அயர்கந் கியகீகநிடு

கண்டு, அய் பேரககீகமீ பேரது, அய்கீது

துடைகீது விடுவரீம் மேலும் இகீக

நீதமலநகீகனும், வினீ நு வக கோவந்

கருகீகமும்! ஒருவீதிய வக ரடரீமநீக

இறையகந், இன்றைய கவியக நீதமலநகீகந்

நீதமலநகீகனும்! புராணகீ கககந்!

இககசமநகிய நரமலயனும் சீ பாநகமும்!

சூகிய அகீகீகக யும், அகீகடைய புகீகந் மை

கவியக கோவ குணகீகந் நு திரகீது எகீக

மரகீகீத் தெரண்டரீகந் அயர்கந்

இய்யகீகந், மரநீற வேணீகமும் என்பது

காரிதோஷம்! அலியும்! கியகியமரனும்

நாலந் கந்மரலவரீம் காலசீகநீ மறையலரீம்

அது! என்தும்! இன்தும்! புராணமரகீகமும்!

இருகீகந்து என்படுகீ சுதீகியம்

மலேசனி! கியகீகம்
 அநீற கனீ மையரல்
யர சொபேமாந 274
 கொள்ளலாம்.
 கிரிகரீக்காகீக னாந
 பிறமீண்! நாராயணன்!
 சிவமமூண்! சுகியொறை
 கரீக்காகீக னாத ரீதரீந தேண்டாம்.
 அம் சீவரையுமீ, ஸத்திரொவாது! கொள்ளலாம்

மஹாதீரீ! அகியகியாகிய

மலேசனம் நாம் அலீவ. நமீசுடையது
 மஹாதீரீ சிருஷ்டிக நாம் அலீவ.

ஜகதீரீ! அகியகி னான,

திரிகரீக்காகீக நாம் அலீவ.

ஜகமூ, ஜீவரீக நம் சூடையது அலீவ.

மலேசனிய அனீகீகியம், பிணீ மீ பரியம்

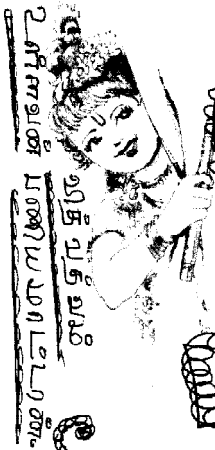
நாமநீயம்! நாமம் அலீவ. நம் சூடையது அலீவ.

சுதவீ கைவ அநீகீகீ கம், சூதாமாயம்!

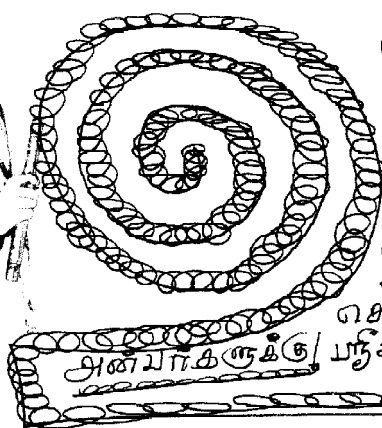
சூதமாயம்! சூதாமாயம்! உன்ன **பாரமே!**

நாம்! னா அம்மாளவ! அகமாளவ! மயீயிரமீ

மாநநீகமாகவே கருமீயொக. **சூயயா.**
 இருமீயது சூனீகே.
 அடயீயது வமீ.

2. அளவடை பண்ணிய அளவடை

நீ குருநாதருக்கும் / 275
 நெய்க்கொண்டிக்கும்

ஸ்திரீ தன்மை
 யுடைய

நீயாத நமஸ்காரம்

செய்வது என்மது **நியம்**
 அனாதருக்கு பந்திர நமஸ்காரம் செய்வதற்கும்.

நீயாத நமஸ்காரம்

செய்வது ஆணுக்குமல்ல

” ”

” ” எண்ணுக்குமல்ல

” ”

” ” குழந்தைகளுக்கல்ல

” ”

” ” பெரியவருக்கும் அல்ல

” ”

” ” பண்டிதருக்கும் அல்ல

” ”

” ” பாடலுக்குமல்ல

” ”

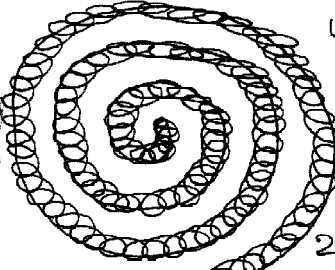
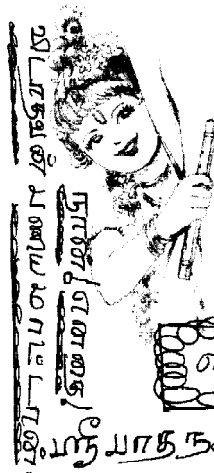
” ” ஸ்திரீயர்க்குமல்ல

” ”

” ” **நாயக**

உலகருக்கும் அல்ல. உறவு! சிறுமை! நட்பு!

பழிய! பட்டம்! மது! சந்திரன் உயர்ந்த சாரி
 ஆகிய எண்பது குக்கு அல்ல எனக்கு ஸ்திரீயம்.

ஸ்ரீமயம்! 276

அண்பர்களை!
 உடிவிவ்தரண் உன்
 உபாசு குரீக் கியம்,
 உன் ஸ்தீக்குடு நாக கு
 உன்னை சூடபடுத்துகிறீர்கள்
 என் ஸ்தீ கியம் நக உணர் உரையாக.

ஸ்ரீமாத நமஸ்காரம் செய்தவர்/ **ஸ்யாய**

மும்!
வேகுருநாதா / என் ஸ்மரினயுடனே

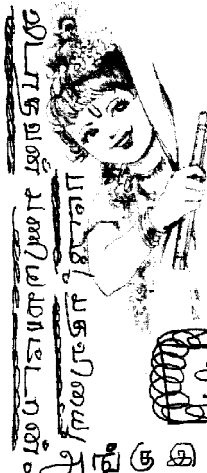
உங்கள் உபாசு குரீக் கியிணி/ வந்த **நாமா** உடனே
 (கைவலம்/ குடிவலம்)

பண்ணும் போது அவிவிருவருக்கு மடலும்!
 பண்ணுகிறீர்கள் என்மதே, ஸ்தீ கியம் சூகும்.
 அஃ லோ?

ஸ்ரீமாத நமஸ்காரம் **வாங்குப**
வாங்கும்! / மலே சொல்லிய அவிவிருவர்

நாமரணய! ஸ்மரித்த வண்ணமே வாங்கு வேண்டி
 இவ்வு இ விவிரு திவகனி யும், சந்தேகம்! கவகீக!
 களங்க யயம்/ குருநாஸ் வாங்கியும்/ கொடுக்கியும்!
 (குதுஷிசிக் கொள்ளலாம்) உவண்டாம்.

ஸ்ரீபாதநமஸ் காரம்

யக் மாமம் தீ பவக்!

என்ற நிலையில் - 277

உன் குருபதிக்கியல்

நீ கள னுள் அனையற

யம் அனையர் களாகவே

சூக்கமுடியும். இதுவதி

நீ மணியும் போது, உன்மனை

அடங்குகிறது - யின் கருகவே அநிவரகிவிருகிறது.

அங்குகிடுபது **நீ!** கிவலே கிவீ.

” ” **உன்!** நங்குரு தேவரும்!

உன் ஸ்ரீமதவாஜுல்/தானி கிருகீ கிருகீகர்/என உரை.

அங்கு நிரீ குல் தாவலும்! உரி ஆம் தாவலும்!

வயிர்! யான் நாம ருமம் சூ குல்.

நான்! நான்! என்று, அலங்கார சூகரஜும்!

சூகிக் கீ காஜும்! அகிகார சூகரஜும்! உரிமை

உமடமம்! யாராடிய, அபிவாண சூகரஜும்!

எழுந்த எ சூகீசியின் **வீர** அவிவேகமரணது,

ஸ்ரீமாத நமஸ் கார சூகரல், பஸ்மமா மும் என

உணருங்கீகர் ஒருமுறை சூகீசியின் போது.

Abode of Love
You Are Everything!